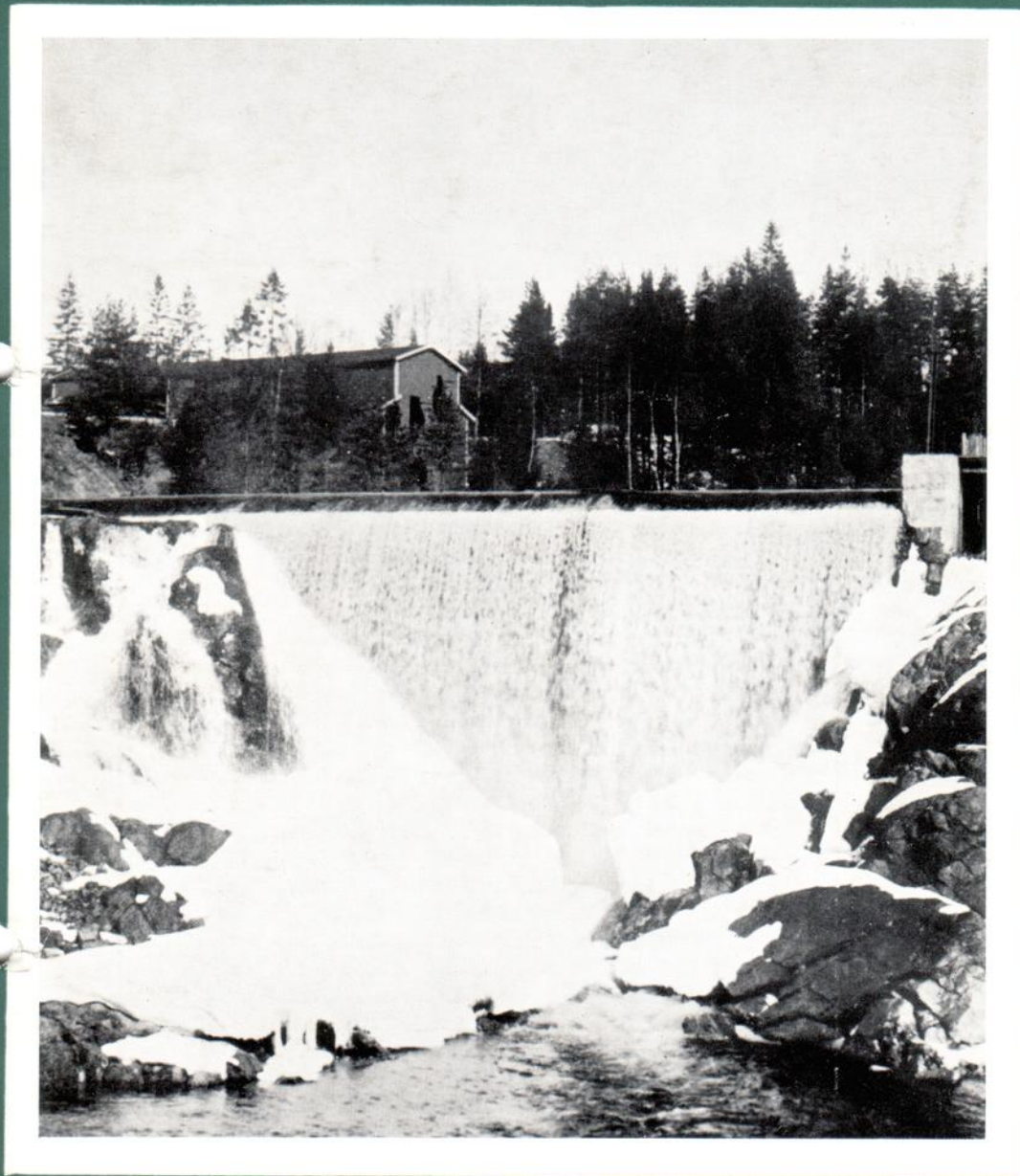

HUNSFOS POSTEN

NR. 1 1962 14. ÅRG.

INNHold

Det satses på fremtiden.	
Av direktør Gunnar Borgen	side 1
Det nye kraftanlegget	« 2
Sterk helse	« 3
Takk	« 3
Hunfosposten for 10 år siden	« 3
Tømmer og tømmertransport.....	« 4
Premierte forslag	« 7
Treningstur til Hunfosheimen	« 7
Arbeiderforeningens årsmøte	« 7
Papirlageret på Lagmannsholmen.....	« 8
«Gullivers reise» i moderne versjon.....	« 10
«Hunfosposten»s kryssord	« 14
A. Løvland ble ny formann	
i funksjonærforeningen	« 14
Amerikanerne spiser over 20 kilo egg i året	« 15
Litt om den nye telefonsentralen	« 16
Aktiv vintersesong for Hunfos BIL	« 18
Hunfos uslælig sammenlagt	« 18
Hunfos BIL det store navn ved	
bedriftslangrennet	« 19
Kåre Olsen beste hopper i bedriftenes	
kretsmesterskap	« 20
Medlemslotteriet	« 20
Bygdelangrenn i regn og tåke	« 20
Ved hoppet i Rakkestadbakken 1927	« 21
Idrett i gamle dager	« 21
Åpent langrenn	« 21
Hopprenn i Askedalsbakken	« 21
Løsning på kryssord.....	« 21
Papir, papp og kartongindustrien i året 1961	« 22
Fotoglimt fra en «forrettig» juletefest.....	« 23
Vi gratulerer med de runde år	« 24
Veteraner som takker av	« 24

*

Forsidebildet som viser Hunsfossen, er tatt av
Bjarne Norbakk.

Det satses på fremtiden

Omtrent samtidig med dette nummer av «Hunfosposten» vil våre ansatte ha fått bedriftens regnskap og beretning for 1961, og det kan derfor være på sin plass å gi noen kommentarer til resultatene av fjorårets drift.

Som man vil se av regnskapet er netto-over-skuddet sunket fra kr. 1,089,137.— i 1960 til kr. 809,229.— i fjor, altså med ca. 35 %. Dette til tross for at papirproduksjonen steg med 4 % og omsetningen med 4,5 millioner kroner i forhold til 1960. Årsakene til nedgangen er å søke i den store stigning i våre driftsutgifter og da spesielt i de sterkt økede omkostninger på tømmersektoren og de økede lønnsutgifter, samtidig som omslaget på papirmarkedet førte til svikt i inntektene.

Det vil av regnskapets balanse-konto fremgå at vi i fjor investerte nærmere 6,7 millioner kroner i våre anlegg. I motsetning til tidligere har vi ikke klart å gjennomføre disse investeringene ved selvfinansiering. Vi måtte derfor i fjor, slik som det fremgår av regnskapet, foruten å angripe våre kassakreditter med kr. 3,793,921.—, oppta kortsiktig lån på 7 millioner kroner, for å kunne nå de mål vi hadde satt oss m. h. t. den videre utbygging. Dette har naturlig nok medført en sterk stigning i våre renteutgifter.

Når det gjelder våre utgifter til renter vil disse imidlertid i de kommende år bli langt større enn tilfellet er i dag. Det er tidligere ved forskjellige anledninger redegjort for vårt nye investeringsprogram, som strekker seg over de nærmeste par år. Det er nå gitt grønt lys for igangsettelsen av de forskjellige arbeider, og til finansiering av disse er opptatt et lån på 35 millioner kroner. Det sier seg selv at basert på $5\frac{3}{4}$ % renter pr. år vil dette komme til å bety en enorm belastning for oss.

Det er dessverre intet i den nåværende markedssituasjon som tyder på at vi kan vente noen bedring i en overskuelig fremtid, og jeg vil ikke legge skjul på at det vel kan være et stort spørsmål hvor lenge vi vil være i stand til å holde full produksjon på alle våre maskiner. Som de fleste kjenner til har såvel tremasse- som celluloseindustrien gjennomført produksjonsinnkrenkning, og det samme gjelder også til en viss grad papirindustrien.

Til tross for de sviktende konjunkturer når det gjelder treforedling har Hunsfos Fabrikkers ledelse allikevel funnet det riktig å gå inn for den fortsatte utbygging av våre anlegg. Dette gjøres i tillit til at bedriftens konkurransevne på forholdsvis kort tid derved skal bli styrket, samtidig som de arbeider som skal utføres er ment å legge forholdene til rette for bedriftens videre utvikling på litt lengere sikt.

Når da bedriftens ledelse på denne måte går inn for å satse på fremtiden, skjer dette i tillit til at enhver av oss er klar over den målbevisste innsats som vil være nødvendig for å klare de store påkjenninger vi står overfor.

Hunsfoss, 26. mars 1962.

Bildet viser den gamle inntaksdammen med omgivelser. Hele det nye kraftanlegget skal legges nedenfor den gamle dammen slik at denne kan nyttes til fangdam i anleggstiden. — Kraftstasjonen kommer omtrent der det faste overløpet er nå, og de nye flomlukene faller stort sett innenfor rammen av fermettedammen. Den gamle tømmer-rennen blir stående uberørt av det nye anlegget.

DET NYE KRAFTANLEGGET

I siste nummer fortalte vi om modellforsøk som er blitt utført ved Norges Tekniske Høgskole.

Denne gangen skal vi ta for oss selve planene for anlegget.

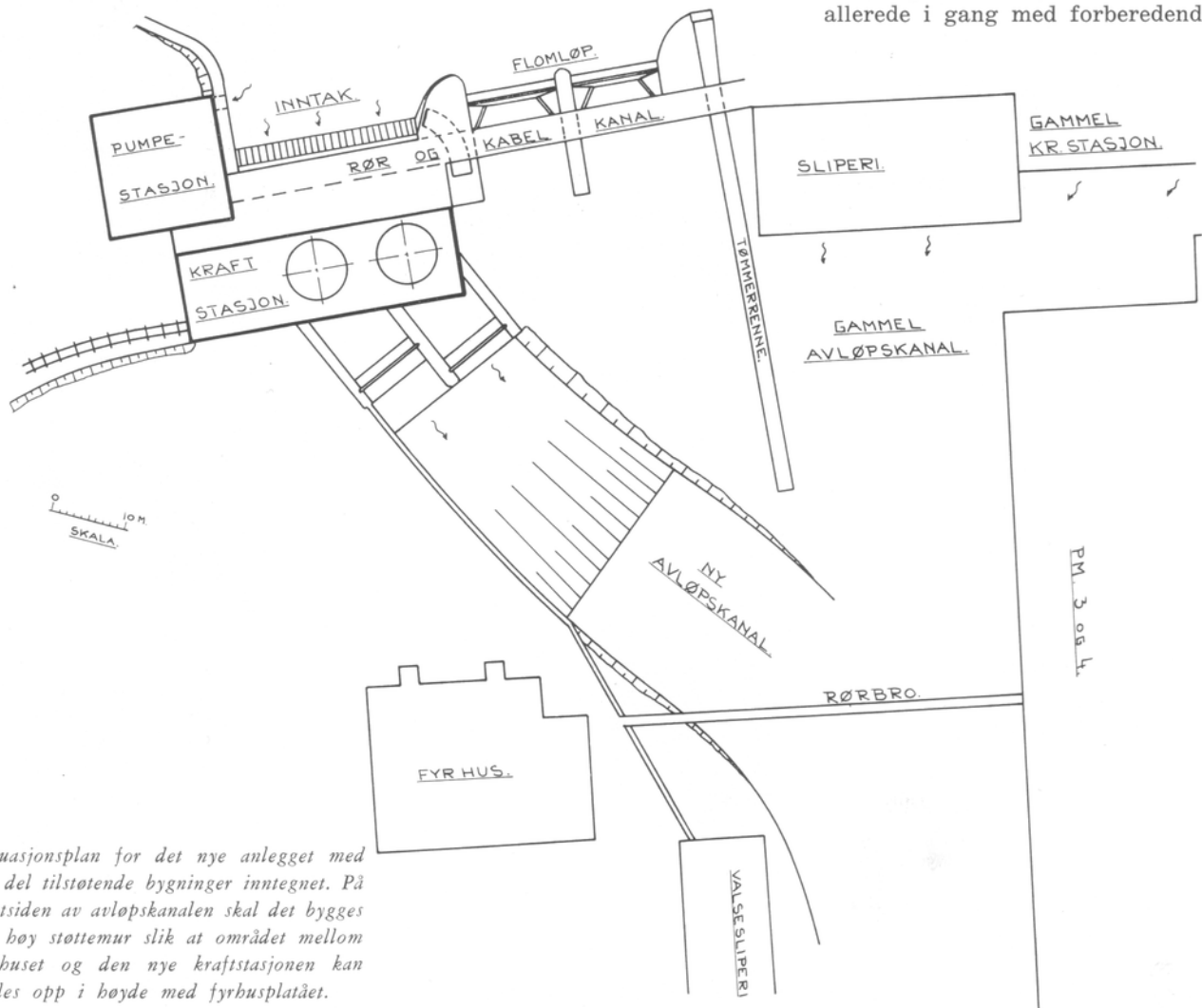
A. B. Berdal, Oslo, er rådgivende ingeniør for de bygnings-

tekniske arbeider, og ingeniør Nybro Hansen har tatt hånd om den maskintekniske del av planleggingen.

I første byggetrinn skal det bare installeres ett aggregat. Neyrpic, Grenoble skal levere turbinen

og N E B B, Oslo, generatoren.

Anbudsinndrivelse for de byggetekniske arbeider ble sendt til 6 av våre største entreprenørfirmaer, og samtlige leverte inn anbud. Spredningen i prisene var heller stor. Laveste tilbud ble antatt, og A/S Høyer-Ellefsen er allerede i gang med forberedende

Situasjonsplan for det nye anlegget med en del tilstøtende bygninger inntegnet. På vestsiden av avløpskanalen skal det bygges en høy støttemur slik at området mellom fyrhuset og den nye kraftstasjonen kan fylles opp i høyde med fyrbusplatået.

arbeider. Det er også innhentet tilbud på samtlige reguleringsluker, og avgjørelse om hvem som skal få leveransen, vil falle om kort tid.

I Stemmen skal de gamle tungvinte nålestengslene skiftes ut med moderne segmentluker både i Østre og i Vestre løp. Midtre løp skal utvides med to luker til av samme type og dimensjoner som de gamle. Både i Østre og Midtre løp blir det betraktelige sprengningsarbeider, i Vestre løp blir det bare sprengt tilstrekkelig til at luken kan monteres og støpes inn.

Tegning og foto gir tilsammen et visst bilde av hvordan Kraftstasjonsområdet skal utformes. — Nedenfor skal vi gi en del tekniske data som kan ha interesse.

Otras nedbørsfelt ved Hunsfos er på 3748 km² og gjennomsnittlig årlig avløp for hele feltet er 42,7 l/sek/km². Ifølge «Norske Kraftverker» er samlet effektivt magasinivolum for tiden 560 mill. m³. Hittil har all regulering foregått med henblikk på best mulig utnyttelse av magasinene for drift av kraftanlegg nedenfor Byglandsfjord. Når Øvre Otra blir utbygd, vil anleggene der oppe overta retten til å regulere magasinene med eget tarv for øyet. Dette har vanskeliggjort valget av maskinstørrelse.

Vi er blitt stående ved 2 stk. Kaplanturbiner på hver 75 m³/sek. ved fullt utbygd anlegg. Disse kan overbelastes inntil 90 m³/sek. når vannstanden i undervannet stiger til kote 26,00 på grunn av oppstuvning ved flom. Fallet er

„HUNSFOSPOSTEN” FOR 10 ÅR SIDEN

BEDRIFTSKOR

Endelig ser det ut som om vi skal få et bedriftskor på Hunsfos. Initiativtakeren denne gang er Gustav Arstad. — Ingeniør Skjenneberg, som ikke har kunnet slippe et slikt kor av tankene, ble straks fyr og flamme. En får håpe at koret snart vil være en realitet.

LITT HUMOR

Hørt på verkstedet kl. 8.07:

Nei, gratulerer du, så tidlig har du aldri kommet for sent på arbeidet før.

Sterk helse

Når vi presenterer Einar Hallander — så skyldes det at han sikkert er en av dem som kan skilte med minst sykdomsfravær ved Hunsfos Fabrikker gjennom årene.

Han har kunnet glede seg over en god helse. Nå er han 54 år, og han begynte ved Hunsfos da han var 17—18 år gammel. For 27—28 år siden hadde han lungebetennelse, men ellers har han ikke vært syk, forteller han. Tidligere var han på gården, nå arbeider han i transporten, og det er han like tilfreds med som at helsen holder.

nominelt 13,49 og ytelsen 12700 HK pr. turbin ved 167 o/min.

Generatorene er på 13.000 kVA og generatorspenningen 6.300 volt. For hver generator blir det en 13.000 kVA transformator med omsetningsforhold 6300/5250 volt.

Det ble holdt skjønn den 19. desember for å tilrettelegge forholdet til grunneiere og andre interesserte i vassdraget. Det var innhentet en rekke tillatelser på forhånd, og skjønnen ble holdt i en meget vennskapelig atmosfære. Ingen begjærte overskjønn.

Etter planen skal kraftstasjonen være klar for maskinmontasje i september 1963, og for igangsetting i løpet av juni måned 1964.

Arbeidene med reguleringsluker for kraftstasjon og pumpestasjon, isløp, inntaksdam og lukene i Stemmen er innpasset i programmet for arbeidene på selve kraftstasjonen.

På pumpestasjonen vil de bygningstekniske arbeidene bli utført samtidig med kraftstasjonsbygget fordi dette er mest hensiktsmessig. Ennå er det ikke tatt standpunkt til når det maskinelle utstyr og vannfilterne skal monteres.

Det er gjort et grundig forarbeide for dette anlegget, ikke minst at overingeniør Helland, og hvis vi ikke kommer bort i helt uvanlige flommer eller andre katastrofeartede forhold i anleggsperioden, skal vi kunne gjennomføre anlegget etter planen uten forsinkelser. **Aasmund Tveiten.**

HUNSFOSPOSTEN

Bedriftsorgan for
Hunsfos Fabrikker

Redaktør: **Finn Hanssen**
(treffes i telefon 2 29 02, 2 99 80
app. 25 eller 2 99 82)

Redaksjonskomité:

Th. Halvorsen

T. Kittelsen

Georg Pettersen

Bjarne Grundetjern

Gunnar Strandberg

Utkommer fire ganger årlig

Trykt i

Fædrelandsvennen,
Kristiansand S.

Ettertrykk forbudt
uten spesiell tillatelse.

Redaksjonen avsluttet
tirsdag 10. april.

TAKK

Takk for pengegaven og all deltagelse ved min kjære manns bortgang. **OLINE HODNE**

*

Vi vil gjerne få takke Hunsfos Fabrikker for den fine gaven vi fikk julen 1961. **PENSJONISTENE**

*

Takk for oppmerksomheten i anledning 50-års dagen. En særlig takk til arbeidskameratene for den fine gaven. **SIGURD HAGMAN**

*

Jeg vil gjennom Hunsfosposten få sende min hjerteligste takk til Hunsfos Fabrikker samt til alle ved maskin 1—2, skift 3, for gaver og oppmerksomhet ved min fratreden.

JOHAN SJØ

*

Takk for all oppmerksomhet i anledning min 60-års dag. En særlig takk til bedriften og Hunsfos Arbeiderforening.

INGULF REINHARDTSEN

Tømmer og tømmertransport

Tømmerstokkene som vårt renseri og sliperi spiser opp har et langt og romantisk liv bak seg. La oss håpe at disse trærne — mens de trygt og fredelig står ute i skogen — ikke aner noe om sin brutale skjebne den dagen de når fram til Schøpp's «fellesslakteri».

Trærne som fabrikken bruker er i gjennomsnitt ca. 60 år gamle, og de har et volum på ca. 300 liter i hel lengde. Dette blir en gjennomsnittlig tilvekst på 5 liter pr. tre pr. år. Omregnet til papir framstillet ved Hunsfos Fabrikker skulle et tres årstilvekst tilsvare 14 eksemplarer «Alle Kvinner» eller rundt regnet 550 meter toalett-papir.

Hunsfos Fabrikkers tømmerforbruk er 230 000 m³ pr. år. Vi trenger dermed 46 000 000 trær som produsenter for vårt råstoffbehov. Norge har et produktivt skogareal på 65 millioner dekar, og det produseres i gjennomsnitt 0,2 m³ pr. dekar. Den samlede tilvekstmasse er 10,5 millioner m³ fordelt med 7,8 millioner m³ tømmer og 2,7 millioner m³ ved. Den årlige skogproduksjon på vårt hjemmemarked — Agderfylkene — er noenlunde således:

	Gran m ³	Furu m ³	Løv m ³	Sum m ³
Vest-Agder	5 000	141 000	103 000	248 000
Aust-Agder	163 000	212 000	111 000	562 000

Dessverre for oss er det også andre tømmerhungrige foretagender som skal leve av Agderfylkenes skogproduksjon. Vårt hjemmemarked dekker foreløpig bare ca. halvparten av vårt tømmerbehov. Det øvrige tømmer må hentes fra Telemark og Buskerud, og store kvantum importeres fra Russland og Finland.

Det er ganske betydelige hogst- og transportarbeider som ligger bak hver tømmerstokk når den kommer fram til fabrikken. I korte trekk skal vi se på de forskjellige operasjoner.

Hogst

Som gjennomsnitt for landet er en tømmerhoggers dagsprestasjon 2,8 m³ øksebarket tømmer. Hogsten foregår vesentlig på vinterstid, og hoggerens årsprestasjon kan settes til 450 m³. Ca. 500 mann er således halvårsbeskjeftiget med å hogge tømmer for Hunsfos Fabrikker. Det øvrige halvår er hoggerne beskjef-

tiget med skogkulturarbeide, tømmertransport o. l.

Vi er for tiden inne i en brytningstid for hogstarbeidets utførelse. Motorsagen gir besparelser for selve fellingen av treet, og barkingen som representerer 50 % av det totale hogstarbeide — forsøkes iherdig å få overført til egnede maskiner.

til jernbane eller til fellesfløtningsvassdrag. Om utstyr og transportmåter i skogen kan i korthet nevnes.

HEST.

Hestebestandet i landet har gått sterkt tilbake gjennom den siste 10-års periode. Årsaken er at der er

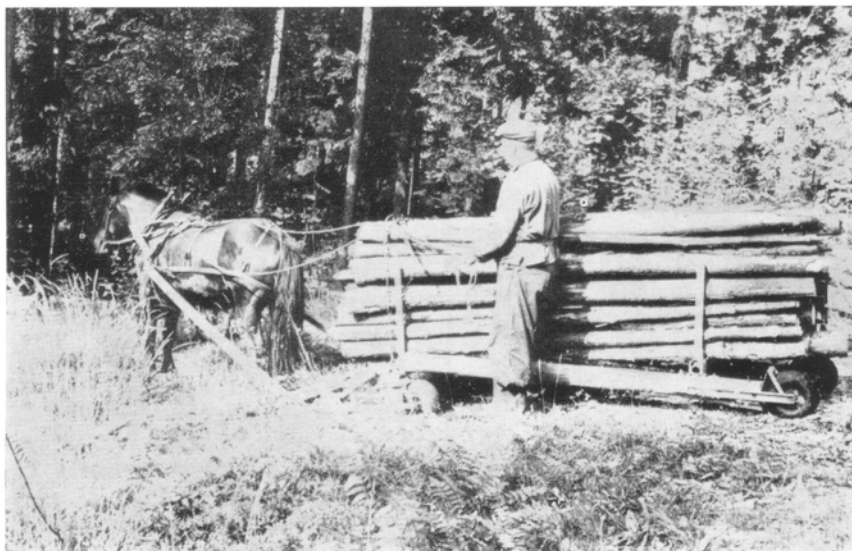

Maskinell barking i skogen. Kapasitet: Ca. 100 kubikkmeter pr. dag.

Transporten i skogen

Skogeierens andel av tømmertransporten er å bringe stokkene fra stubben ute i skogen fram til bilvei,

tatt i bruk maskinelle transportmåter som kan være mere økonomiske, men også meget ofte fordi det er så mye mere moro og standmessig å betjene en motorredskap enn å tukle med denne gammeldagse hesten. Reelle kalkyler viser imidlertid at for lunningsarbeid — dette å samle tømmeret til opplagsplasser

Svensk utstyr for sommerkjøring.

— er hesten vanskelig å konkurrere med. Etter hvert som skogsbilveinettet bygges ut blir lunneavstandene kortere, og det er under slike forhold at hesten har sin force.

I Sverige går de sterkt inn for å bruke hesten som første ledd i tømmertransporten. De har bl. a. opprettet skoler for hestekjørere, og ved forskning er de kommet fram til effektive doninger for sommer- og vinterbruk.

TRAKTOR.

Statistikken pr. 1959 viser at Norge har ca. 52 000 traktorer, — de fleste vanlige jordbrukstraktorer. De vanlige hjultraktorene har en vekt på 2—3 tonn, motorstyrke på 30—50 hk, drift på bakhjulene, og en største kjørehastighet på 25 km/time.

For bruk til tømmertransport i skogen er hjultraktoren blitt utrustet med forskjellig tilleggsutstyr som øker dens terreng- og snøgående egenskaper, og det er «oppfunnet» en masse doning- og tilhengertyper for snøføre og barmark. Billige traktorveier er blitt bygget utover i skogområdene, og teknikken å bygge snøpakkede veier er langt utviklet.

Traktorlassenes størrelse varierer etter vei- og føreforhold. Ved slepkjøring på vinterføre er lasset gjerne 3—4 m³. På bedre veier og tømmeret lagt opp på 2 sleder kan lassstørrelsen bli på 8—10 m³. Det monteres ofte vinsj på traktoren som har drift fra traktormotoren. På denne måten kan traktoren kjøre fram etter det beste terrenget, og ved hjelp av vinsj slepes stokkene fra stubben og inn til traktordoningen. Innslepningslengden kan være opptil 150—200 meter.

For de kombinerte eiendommene som har både jordbruk og skogbruk kan traktoren gi løsning på det totale trekkraftbehov. Den anvendes på åkeren for pløying, harving o. l., den kjører tømmeret ut fra skogen, den henter varer hos landhandleren, og ikke sjelden kan man se bonden med kjerring og unger på vei til kirke med traktoren som framkomstmiddel.

Transportmåten anbefales ikke for barnedåp.

Taubane

I de brattlendte og mest uframkommelige skogområder kan taubane-transport av tømmer komme på tale. Metoden er best kjent i Telemark og på Vestlandet.

Halvbelte-traktor med 12 kubikkmeters tømmerlass.

Det finnes mange forskjellige taubanetyper konstruert for de ulike transportoppgaver. Det skilles først mellom tyngdekraftbaner og motordrevne baner. Tyngdekraftbaner kan anvendes der hvor tømmeret skal bringes fra en høyde og ned til et lavere nivå.

Løpestrengen som er den enkleste tyngdekraftbane består av en wireline oppspent mellom fjellsiden og dalbunnen. Tømmeret kappes opp i kubb og med en krok henges inn på strengen. Med vill fart suser kubben nedover strengen og deiser i dalbunnen så flisa fyker.

Pendelbaner, består av to bærekabler og en dobbel bremseline. Bremselinen løper gjennom et bremsespill som kan være plassert i dalbunnen eller oppe i fjellet. På hver bærekabel kjører en vogn hvor tømmeret kan henges opp i hel lengde, og vanligvis i ca. 0,5 m³ lassstørrelse. Bremselinen er festet til kabelvognene, og prinsippet er at når lasset kjøres ned på den ene kabel, heises tomvognen opp på den annen kabel. Pendelbanene har en meget høy kapasitet, og de er egnet for å frakte tømmer fra et fjellplatå og ned i dalbunnen.

Motordrevne taubaner forekommer i 8—10 forskjellige systemer hvorav **ringbanen** burde være godt kjent for Hunsfosfolk. Ålefjærbanen har som kjent to bærekabler og en gjennomløpende trekklina. Vognene kjører på bærekablen, og ved en klem-innretning kan de kobles fast til trekklina.

Kabelkraner har en bærekabel oppspent mellom dalbunnen og fjellsiden. Ved hjelp av vinsj-drevne wirer kjøres en løpekatt opp og ned på bærekabelen. Fra løpekatten kan en heisekrok fires ned på bakken hvor som helst oppover skoglia. Kroken kan også manuelt slepes ut til sidene for å huke tømmeret. Når lasset er koblet, kjøres vinsjene, og tømmeret heises til lufts opp til løpekatten. Deretter kan løpekatten med lasset kjøres nedover eller oppover lia til tømmerets samleplass.

Fjerntransport

BILTRANSPORT.

Bilen er utviklet til å bli en meget effektiv redskap for tømmertransport over kortere og lengre avstander. Den vanlige tømmertransport, — bil og 1-akslet tilhenger — er en smidig og rask enhet som lett kan passes inn i større eller mindre ledd i den totale transportkjeden.

Det beklagelige i forbindelse med bilens utnyttelse er de bedrøvelige veier og broer vi har her til lands, og spesielt på Sørlandet. I tillegg til de dårlige veiene, har vi også våre norske veimyndigheter som med en samling foreldede og ineffektive lovbestemmelser gjør samfunnsgagnlig veitransport utrygg.

De fleste av våre riksveier har et tillatt akseltrykk på 6 tonn. For en tømmerbil svarer dette til et nytte lass på ca. 9 tonn = 12—14 m³ tømmer. I Sverige kjøres tømmer-

Tømmerbil på skogsbilvei.

lass med bil og tilhenger i størrelser på ca. 30—35 m³.

Alle tømmerbilene som kjører for Hunsfos er utstyrt med Isachsens lasteapparat. Ved hjelp av dette kan tømmeret slepes tverrveis opp på lasset med bilmotoren som kraftkilde. Normal lastetid for et 14 m³ lass er ca. 1 time. Dessverre har våre tømmerbiler langt større lastetid p. g. a. at tømmeret ligger dårlig opptablet ute langs bilveiene.

Tømmerbilene som kjører for Hunsfos Fabrikker skal levere sitt lass enten direkte til renseriet, eller til lagring i vann i Venneslafjorden eller i Ålefjærfjorden. Ved lossing til vanns blir dette utført som buntelossing, d.v.s. at hele billasset med stropper omkring glir fra bilen og til havs i en samlet bunt. Disse buntene er godt egnet for lagring og for fabrikkens videre interne tømmerhåndtering.

Tømmerkjøringen med bil er i dag sterkt sesongbetonet. På sommerstid må bilene gå både natt og dag, mens de på vinteren står mye stille. Av mange hensyn, bl. a. kjøreprisene, er det av den største betydning om tømmerkjøringen med bil kan bli bedre fordelt over året.

JERNBANETRANSPORT

Hunsfos Fabrikker har hittil i meget liten grad nyttet seg av jernbanen for tømmertransport. Jernbanens eget system ute i vårt tømmerdistrikt har ikke vært utbygget for rasjonell tømmeropplastning, og Hunsfos Fabrikker's tømmermottakingsapparat har hittil ikke vært tilpasset jernbanen.

I dag er det full fart i arbeidet med å utbygge jernbanen for tømmertransport både fra NSB's og Hunsfos side. I distriktet er det bygget tømmerkran på Drangedal st., Vegårshei st. og Treungen st. Til høsten regnes det med at kran står ferdig på Hynnekleiv st. Hunsfos Fabrikker får to lossemuligheter for jernbanetømmer, på Grovane sidespor og på ny tømmeropplags- tomt på Hunsøya. Tømmer som skal vannlagres i Venneslafjorden losses på Grovane, mens tømmer som kan kjøres mere direkte i produksjonen går inn på det nye sidesporet på fabrikkområdet. Både på Grovane og på fabrikkområdet blir det oppført kraner som tar hele jernbanevognlasset i et løft.

På de større avstander, — 6—8

mil og derover, — vil rasjonell jernbanetransport være billigere enn biltransport. Jernbanen har vogntyper for tømmertrafikken med lasteevne opptil 20 tonn = 25—30 m³.

FLØTING.

Landets totale tømmertransport i 1958 var 525 millioner tonn/kilometer. På fjerntransportmidlene var dette fordelt med 70 % fløting, 20 % jernbane, og 10 % bil. Fløtingen er også fortsatt vår dominerende transportmåte til tross for at det gjennom de siste årene har vært en tendens til å nedlegge de mindre gode fløtningsvassdrag. Den samlede lengde av landets fløtningsvassdrag regnes til 14 000 km.

I hovedvassdragene utføres fløtingen av Fellesfløtningsforeninger, — en organisasjon av skogeiere og tømmerkjøpere. Fellesfløtingen skal besørge tømmeret ført nedover elvene, forbi fosser og kraftanlegg, og ved de forskjellige leveringsplasser blir tømmeret sortert etter kjøpermerke som er hogget i stokkene av tømmermålingen. Nederst i vassdragene blir tømmeret som regel både sortert og buntet for levering til de forskjellige eiermenn.

Ulempen ved fløting er at 3—4 % av tømmeret synker underveis, at transporttiden ofte blir lang, og at tømmerkvaliteten forringes.

Hunsfos Fabrikker får forholdsvis lite av sitt tømmer levert ved fløting. Største fløtningskvantum får vi i Otra-elven, — årlig ca. 30 000 kubikkmeter. Otra er et godt regulert vassdrag hvor man må regne med at fløting vil bli opprettholdt i årene framover.

N.S.B.s standard tømmerkran.

Sortering av flotningstømmer.

SJØSLEP.

Fra elveutløpene vil tømmertransporten ofte fortsette som sjøslep. Det buntede tømmeret kobles sammen til store slep, ofte 4—6000 m³ — og med en slepebåt kan det taues langs kyststripene. Transportmåten er meget billig, men man har stadig faren for å komme ut i uvær med den følge at slepet skades eller i verste fall går tapt.

Hunsfos Fabrikker får en del sjøslept tømmer fra kysten østover til Larvik.

BÅTTRANSPORT.

Norge har underskudd på tømmer, og Hunsfos Fabrikker må som flere andre bedrifter importere fra Russland og Finland. Denne transporten lar seg dessverre ikke gjennomføre som sjøslep, og man er henvist til å stable tømmeret ombord i båt.

De båttypene som går i denne trafikken i dag er uhyre lite egnet for oppgaven. Lasting og lossing foregår etter metoder som hører seilskutetiden til, og følgen er at transportprisene blir urimelig høye.

PREMIERTE FORSLAG

Komitéen for bedømmelse av innkomne forslag har gjennomgått de forslag som er kommet inn. Følgende er premiert:

A. Kløvfjell, arbeider nr. 159.

Forslaget gjaldt forandring av metallhylsene for fastspenning av hylsene på rullestolen.

Det arbeides for tiden sterkt for å komme over til nye tømmer-båttypen med utstyr for tidsmessig lasting og lossing.

Hunsfos, den 24. mars 1962.

A. Løvland.

Treningstur til Hunsfosheimen

Langrennsgruppa hadde lørdag 20. januar treningstur til Hunsfosheimen. Det skulle vært åpent langrenn på Fiskå samme dag, men da dette måtte avlyses på grunn av snømangel, bestemte guttene her å dra oppover. Det var 10 mann som stilte til start i det lille treningsrennet som var lagt opp. Vær og føreforhold var bra, og Ludvig Lie var til stede med kameraet og tok noen filmstrips av «racerne».

Etter endt langrenn hadde vi en hyggelig time på heimen, hvor vi pratet om vinterens langrenn over en god sterk kaffekopp.

Resultatlisten ble:

1) G. Lundevold	13,13	26,36
2) E. Omdal	13,42	27,35
3) A. Friberg	14,05	28,25
4) G. Grundetjern	13,48	28,29
5) K. Rødal	14,12	29,15
6) K. Andersen	14,30	29,23
7) G. Strandberg	15,39	31,37
8) Th. Olsen	16,07	32,05
9) K. Hodnemyr	14,30	32,25
10) H. Nordhagen	16,20	33,26

..BG..

Arbeiderforeningens årsmøte

VEDTAK OM Å BEHOLDE DEN NÅVÆRENDE SKIFTPLAN FOR HELKONTINUERLIG DRIFT

Hunsfos Arbeiderforening har hatt sitt årsmøte. Ved åpningen holdt formannen, Salve Aas, en minnetale over sju medlemmer som er avgått ved døden siden sist. Minnetalen ble avsluttet med ett minutt stillhet.

Formannen nevnte i sin muntlige beretning at en ved bedriften nå har 96 prosents organisasjon, et tall som må anses svært høyt, tatt i betraktning den store gjennomtrekk der alltid er ved Hunsfos. Beretningen ga ellers et godt bilde av en forening i sterk aktivitet, med en rekke møter og arrangements, studievirksomhet, avtalebedringer o.s.v.

Hunsfosheimens beretning og regnskap ble opplest av dens styreformann Karl Olsen, og godkjent.

Sauda-arbeiderne ble bevilget 500 kroner som streikebidrag.

Norsk Folkehjelp søkte om bidrag til en pleieheim for epileptikere og det ble bevilget 250 kr. Hunsfos Bedriftsidrettslag ble bevilget 100 kr. til pokal.

En rekke forslag var oppe til

behandling mens medlemmene ble traktert med kaffe og kaker.

Nestformann Gustav Kile oppfordret motet til et enstemmig vedtak om å beholde nåværende skiftplan for helkontinuerlig drift. Vedtaket ble å beholde den gjeldende skiftplan mot en stemme.

Valgene fikk følgende utfall: Salve Aas, formann, g.j.v.

Videre: Erling Kirkebø, sekretær, g.j.v. Styremedlemmer: Sverre Alefjær, g.j.v., Reidun Madsen, g.j.v., Arnfinn Johansen, g.j.v., Godfred Omland, ny. 1. varamann Gustav Andersen (som møter fast i styret), 2. varamann Robert Sakkariassen og 3. Torbjørn Jepestøl.

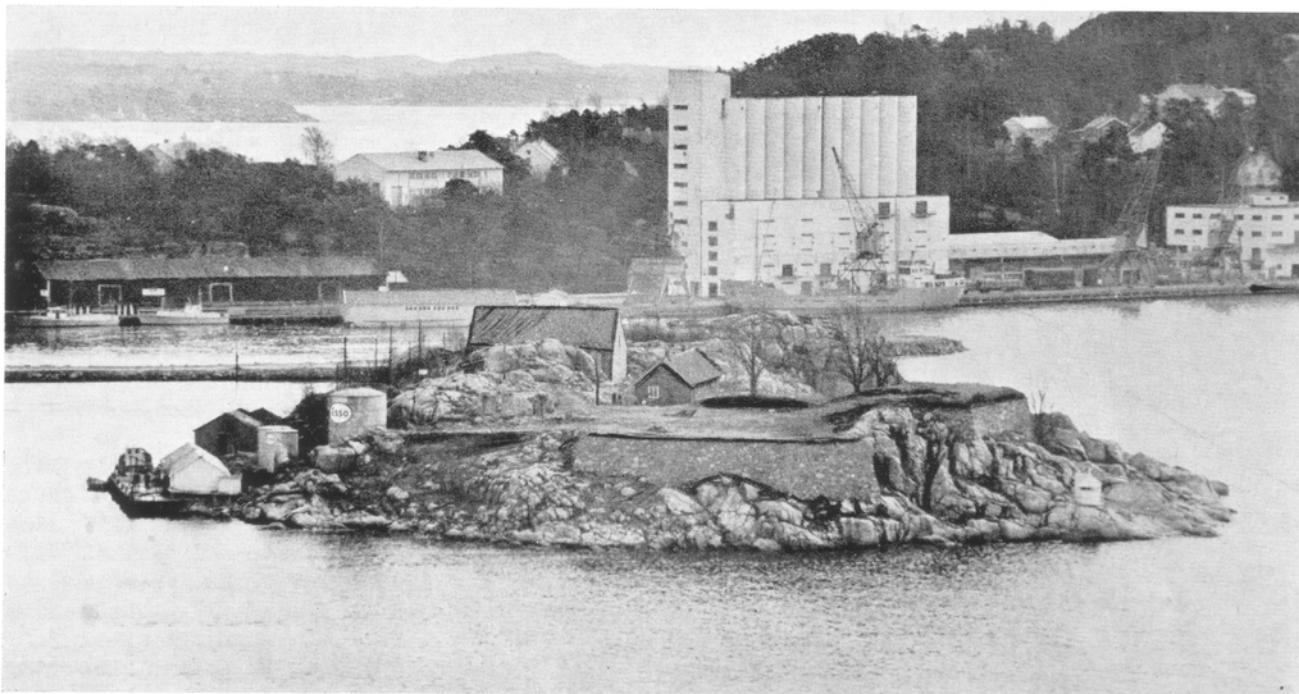
I styret fra før: Gustav Kile, nestformann, Trygve Larsen, kasserer. Styremedl.: Ottar Heisel og Gunnar S. Neset.

Som ny studieleder (møter i styret) ble Reinhardt Bjørå valgt.

Hunsfosheimens styre: Ole Grundetjern, Finn Fredriksen, Edmund Ellingsen, Georg Johnsen.

Forts. side 13.

Papirlageret på Lagmannsholmen

Lagmannsholmen før Havnevesenet gikk løs på den. Når anlegget er ferdig, er det bare det gamle Kruttbuset midt på holmen som blir igjen av de gamle bygningene.

Behovet for nytt papirlager ved eksporthavn har økt sterkt i det siste, først og fremst på grunn av økt produksjon.

Siste år ble det produsert 56178 tonn papir, og av dette ble mesteparten utskipet over Kristiansand havn.

I dag disponerer vi ett lager på Silokaia, og to på Smiths Kai, men det er ofte for lite, slik at vi må leie andre lagerskur midler-

tidig. Det er selvsagt både urasjonelt og uøkonomisk å ha det slik, og Hunsfos har derfor gått sammen med Kristiansand Havnevesen om utbygging av Lagmannsholmen.

Planene går ut på å bygge ut området med kaier og lagerhus i tre plan. Nederste kaiplan er på kote + 1,8, neste plan er på kote + 6,4 og på toppen av holmen kommer Hunsfos med lager og

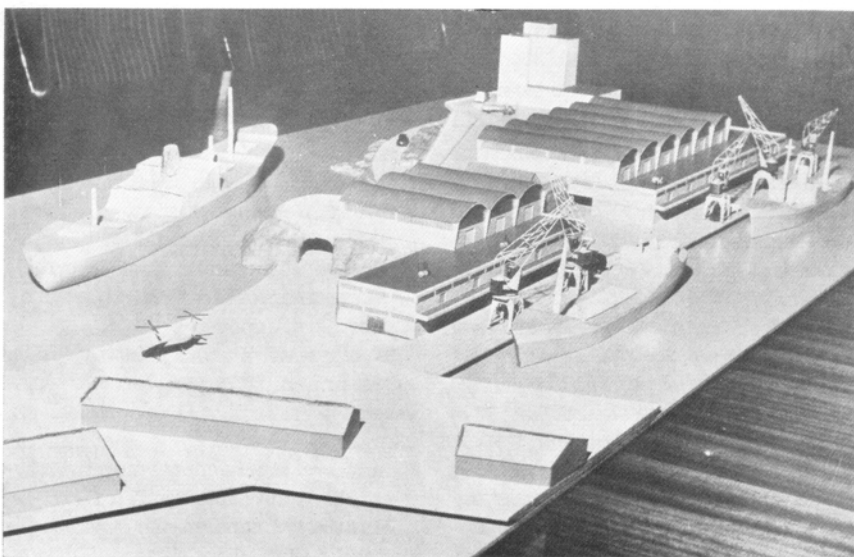
Av lic. techn.
AASMUND TVEITEN

kaiplan på kote + 10,8. Vanndybden utenfor kaien blir 8,0 meter.

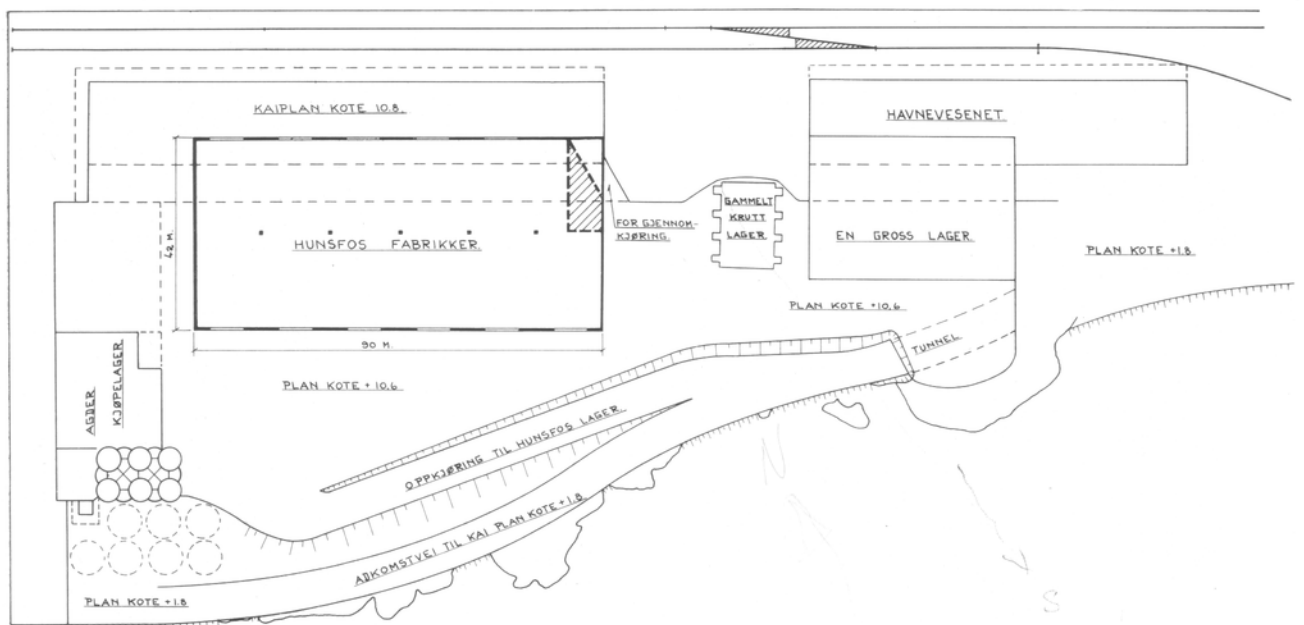
Kranene på kote + 1,8 skal betjene samtlige kaiplan.

Lageret som Hunsfos skal bygge, er på 90 × 42 m. I det ene hjørne har vi måttet ta gjennomgang for en transportbane for å gi nødvendig flyt i trafikken. Dette hjørne vil bli utnyttet på beste måte til truckstall, reservedelsrom, kontorer og sosialrom. Det vil bli innredet i tre etasjer, og over selve transportgangen blir det da to fulle etasjehøyder.

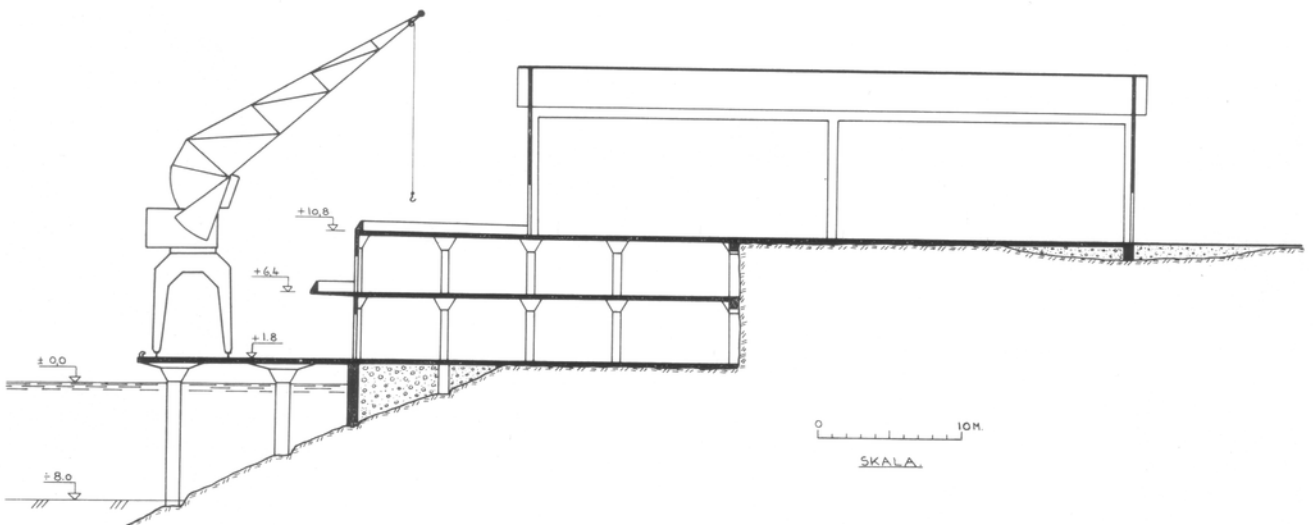
All papirhåndtering på lager foregår i dag med trucks. Ved små enheter kan dette bli tungvint på grunn av alle omlastningene. Transportavdelingen har derfor fremkastet en idé om å gå over til hel biltransport og bruk av lastepaller som tar inntil 10 tonn. Med dette utstyr vil en kunne redusere håndteringen til et minimum, men det krever betydelig investering i paller, og i særskilte kraner for på- og avlasting.

Modell av Lagmannsholmen fullt utbygget. Vårt lager lengst borte. Helt i bakgrunnen siloer som skal bygges nå og senere.

Hovedplan for Lagmannsholmen. — Første byggetrinn omfatter ytterste delen av holmen, der vårt lager, havnevesenets store lager, samt Agder Kjøpelags lagerbus og siloer skal ligge. Utbyggingen på andre siden av Kruttlageret og en del siloer vil komme i neste byggetrinn.

Snitt gjennom vårt lager og kaien. Rommene under kote + 10,8 disponeres dels av Havnevesenet og dels av Agder Kjøpelag, som har gått med i havneutbyggingen på samme måte som Hunsfos.

Idéen er ennå ikke fullstendig gjennomtenkt, og heller ikke realitetsbehandlet, men vi har likevel vært nødt til å foreta visse analyser av pallstørrelser og kran-dimensjoner, for å få fastlagt byggehøyder og utforming av bygget forøvrig.

Vi er blitt stående ved en brutto pallhøyde på 2,25 m, og stabling i to høyder. Hertil må kran med last kunne gå fritt over hele lageret. Når kranhøyden legges til, er vi kommet til at vi må ha minimum 8,25 m fri høyde inne i lageret. Dette er en noe ukonvensjonell høyde på et slikt lager, men det vil gi meget billig lag-

ringsvolum, og god utnyttelse av kostbart grunnareal. Med det utstyr vi har i dag, lagres det i over 6 m høyder under mønet i skuret på Silokaia, og utviklingen kan lett føre til større lagringshøyder siden. Vi mener derfor at den store takhøyde er fullt berettiget selv om den endelige analyse skulle føre til at storpallene må avskrives.

Hele første byggetrinn, som blant annet omfatter vårt lager, er bortsatt til A/S Høyer-Ellefsen, og Kristiansand Havnevesen skal koordinere kontrollarbeidene.

Det har foregått sprengningsarbeider i hele vinter, og hittil er

det fjernet 25 000 m³ fast fjell. Støpearbeidene på kaianlegget skal påbegynnes i april måned.

Etter planen skal byggearbeidene på vårt bygg begynne ved årsskiftet 1962/63 og hele anlegget skal kunne taes i bruk ved årsskiftet 1963/64.

Sjefen: — Den store posten på representasjonskontoen Deres, hva er det for noe?

Salgsrepresentanten: — Det er mine hotellutgifter.

Sjefen: — O K, men kjøp helst ikke flere hoteller for ettertiden.

„Gullivers reise“ i moderne versjon

I nedenstående fortelling kan man finne en antydning av hvordan «Gullivers reise» ville vært fremstilt dersom «science fiction» hadde vært oppfunnet da Jonathan Swift i 1726 utga romanen. — Fortellingen stammer imidlertid ikke fra denslags publikasjoner som beskjeftiger seg med «science fiction». Tvertimot sto den på lederplass i det seriøse engelske ukeskrift «The Economist» for 23. desember 1961. På sin humoristiske måte er fortellingen så tankevekkende at vi gjerne har villet bringe den videre til Hunsfospostens lesere. Vi har derfor tillatt oss å sakse den, og gjengir den i undertegnede oversettelse.

Thv. H.

MICROMEGATON

(med de ærbødige unnskyldninger til Voltaire, hvis klassiske «science fiction»-verk «Micromegas» herved er bearbeidet til det ugjenkjennelige).

På en av planetene som går i krets løp rundt stjernen Sirius bodde det en intelligent ung mann ved navn Micromegaton, — et passende navn på en stor og kraftig mann. Han var faktisk noe sånt som 25 miles høy. (1 eng. mil = 1609 m).

I den spede alder av 250 år studerte han ved det stedlige Jesuiteruniversitetet, og løste 50 av Euclids problemer ene og alene ved tankens kraft. Som en voksen unggutt på 450 år dissekerte han et stort antall av planetens minste insekter, som bare er et par hundre fot lange, og skrev en utmerket bok om dem. Dette brakte ham imidlertid opp i vanskeligheter. En kirkerettslærd på stedet fant nemlig påstander som smakte av kjetteri i den. Micromegaton forsvarte seg åndrikt, og vant alle kvinnene over på sin side. Saken pågikk i 220 år. Til slutt ble den dømt av en jury som ikke hadde lest den, og forfatteren ble forvist fra hoffet for 800 år. Han ble ikke særlig uheldig. Han skrev en ganske vittig sang om den retts-

lærde, og dro ut på en reise for å berike sin ånd.

Vi på vår lille jordhaug, som tror at vi erobrer rommet når en av oss blir løftet opp fra jorden til en høyde på omkring 5 ganger Micromegaton på strøpelesten, ville naturligvis ha blitt forbauset over Sirianerens reise måte. Han visste alt om tyngde-, trekk- og skyvekrefter, og dro fra klode til klode omtrent som en fugl flagrer fra gren til gren, og etter en lang rundtur nådde han til slutt planeten Saturn.

Til å begynne med måtte han smile da han så innbyggerne, som er dverger, mindre enn 5 miles høye. Men han forsto fort at et tenkende vesen ikke nødvendigvis er latterlig bare fordi han ikke er høyere enn 25,000 fot. Han søkte seg ut sekretæren i Saturns Akademi, la seg ned slik at sekretæren kunne komme i nærheten av ansiktet hans, og satte i gang med en filosofisk samtale.

«Si meg først og fremst,» sa han, «hvor mange sanser har menneskene i din verden?»

«Vi har søttito,» sa akademikeren, «og tross de forholdsvis tallrike følelsene som utledes av disse har vi rikelig tid til å kjede oss.»

«Det forstår jeg godt,» sa Sirianeren, «for skjønt vi har nesten tusen sanser, lider vi av en vag fornemmelse av at vi er ufullkomne vesener av liten betydning. Hvor lenge lever dere?»

«Akk, vi lever bare i 500 solomdreininger. (Ca. 15,000 jordiske

år). Det er bare såvidt man har begynt å gjøre noen små fremskritt når døden kommer.»

«Hvis du ikke var filosof,» sa Micromegaton, «ville jeg være redd for å gjøre deg uheldig ved å fortelle at vi lever 700 ganger så lenge som dere. Men jeg har møtt folk som lever 1000 ganger lenger enn det, og som likevel klager. Det må være en av naturens universelle lover.»

Etter å ha snakket sammen en stund bestemte de å ta en liten filosofisk utflukt sammen. Først var de en stund på Jupiter. Så benyttet de seg av en komet som passerte, reiste flere hundre millioner miles i rommet, og kom i nærheten av Mars. Mars virket så ugjestfri liten at de skyndte seg forbi, akkurat som reisende som, idet de uttrykker sin forakt for en elendig landsbykro, drar videre til nærmeste by. De kom snart til å beklage dette, for de reiste temmelig langt uten å finne noe annet. Til slutt så de det svake lyset på Jorden, og da de var redd for å gjøre feilen om igjen, bestemte de seg for å lande der. Da de så at tre fjerdedeler av Jorden sto under vann, så de seg om etter fast grunn å lande på, og de steg forsiktig ned i Gobi-ørkenen, henimot slutten av året 1961.

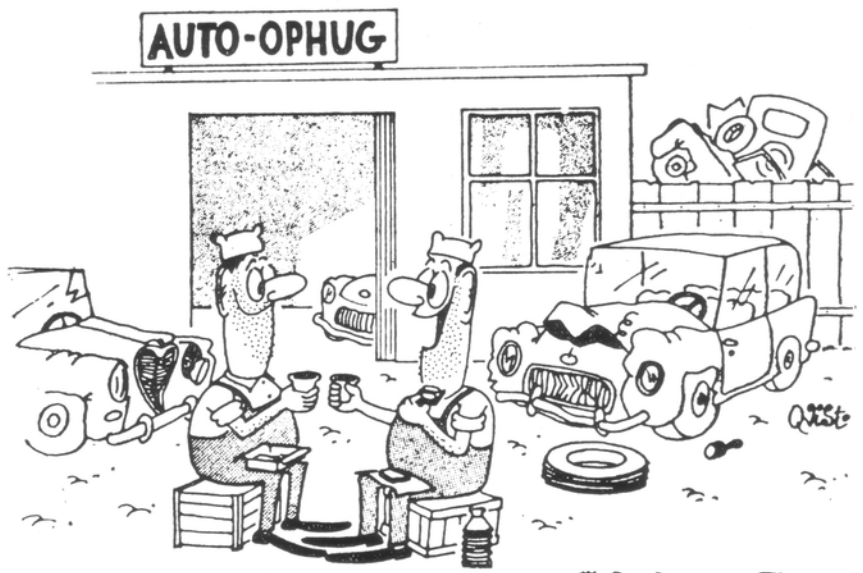
Etter å ha hvilt litt spiste de lunsj: to fjelltopper som de brøt av Altai-fjellkjeden, delikat avkjølt av snø, og tenkte så på å utforske det lille landet de hadde funnet. Micromegaton syntes de solfylte flekkene syd for Himalaya så tiltrekkende ut,

I «Die BASF», bedriftsorganet for Badischen Anilin & Soda Fabrik AG, finner vi følgende tegning, som viser at man heller ikke i tysk industri er ukjent med begrepet: å dele bløtkaka.

men dvergen fra Saturn følte seg ikke opplagt til å klyve over Tibet, hvor noen av toppene var minst like høye som han selv. Sirianeren så at noen få skritt østover ville bringe ham ut i vannet. Nordover så det ut til å være mørkt og blåsende. De gikk derfor vestover gjennom Sibir. Et minuttss gange brakte Micromegaton til Ural; han ventet for at den pesende Saturn-mannen skulle nå ham igjen, og hørte en svak støy. Han tittet mot det arktiske tussemørket på høyre hånd, og så en røksky stige opp, øyensynlig fra en tom klatt av is og snø. Våre reisende slentret over til Novaja Semlja for å undersøke dette første tegnet på jordisk virksomhet. De trodde de skulle finne et lite vulkansk krater, men de tittet omkring seg i halv-mørket og fant ingenting som kunne forklare den soppfornede skyen som hadde steget opp i høyde med Micromegatons midje, og vinden spredde den snart.

De fortsatte vestover, og dvergen som hadde kikket etter noe å sitte på, satt snart og hvilte på et norsk fjell av passende størrelse. Det lå atter vann foran dem, og han uttrykte sin motvilje mot å bli våt på bena for å utforske en elendig liten klode fullstendig uten interesse. Med visse vansker fikk Micromegaton ham til å følge seg gjennom vannet til Amerika. Først viste Atlanteren seg å være grunn, men syd for Newfoundland befant dvergen seg i vann til brystet. Da ansiktet hans således var ganske nær vannet, fikk han øye på en flytende gjenstand, omtrent så lang som tommelfingeren hans, og han trodde var en liten fisk. Han tok den forsiktig opp for ikke å knuse den, løftet det transatlantiske ruteskipet helt opp til øyet sitt, og ble vår en mengde bittesmå flekker som fór omkring på den (passasjerer og mannskap var naturligvis nok blitt skremt). — Sirianerens nysgjerrighet var stor, og de to reisende undersøkte nå sitt funn meget nøye gjennom kraftige forstørrelsesglass. De ble helt fjetter da de så at de bittesmå krypene tilsynelatende beveget seg rundt med bestemte hensikter! Saturn-mannen som hurtig gikk fra skepsis til en utilbørlig godtroenhet, trodde at han så dem formere seg. «Aha,» sa han, «jeg har grepet Naturen på fersk gjerning.» Men synet bedro ham: noe som lett kan hende, enten man bruker forstørrelsesglass eller ei.

På autoverkstedet: «— Jeg synes vi skulle utbringe en skål for damene.»

Micromegaton, som var en langt grundigere iakttager, oppfattet snart at de små atomene snakket med hverandre. Dvergen, som allerede skammet seg over sin feiltagelse angående forplantningen, nektet å tro at slike små kryp kunne ha noe å snakke om. Men Sirianeren klipet en bit av en negl med en saks, og av biten laget han noe i retning av en ropert; han puttet den tynneste enden i det ene øyet og la den ytterste enden av den på skipet. Dette satte ham i stand til å høre summingen til de menneskelige insekterne helt tydelig. Han klarte fort å skille ordene fra hverandre, og det varte ikke lenge før han forsto dem. Det tok litt lenger tid før Saturn-mannen greide dette, tross alt måtte han jo mestre atskillige språk på en gang, for skipet hadde med et stort antall delegater som reiste hjem fra en sesjon ved De Forente Nasjoner i New York.

Våre reisendes forbauselse steg da de hørte småpjojkene snakke forholdsvis fornuftig. De brant av lyst til å komme i snakk med dem, men var redde for å blåse ut trommehinnene på den med stemmene sine. Begge to tok derfor en slags liten tannpirker i munnen, med den fint spissede enden mot skipet, og etter å ha tatt diverse andre forholdsregler sa Micromegaton med meget lav stemme:

«Usynlige insekter, som Skaperen har plassert i denne det uendelig lilles avgrunn, jeg takker Ham for å ha latt meg oppdage hemmelig-

heter som kunne synes utgrunnelige. Skjønt andre kanskje ikke ville nedlate seg til å se på dere, forakter jeg ingen, og jeg tilbyr dere min beskyttelse.»

Da de hørte disse ord ble folkene på skipet enda mer fortumlet. Sjømennene bante høyt og tydelig, — kapteinen leste bønnen om å kaste djevelen ut, og alle de utspekulerte hjernene ombord spekulerte vilt, men forgjeves. Dvergen, hvis stemme var mykere enn Sirianerens, gjorde sitt beste for å forklare saker og ting, og etter å ha uttrykt sin deltagelse over at de var så bittesmå, spurte han om de bestandig hadde vært i denne tilstand så nær den fullstendige ikke-eksistens, om de var lykkelige, om de forplantet seg, om de hadde sjel, og mange andre spørsmål.

Et dristig vesen på skipet, som var rasende over at noen kunne betvile at han hadde sjel, tok observasjoner av Saturn-mannen med en kvadrant, og sa:

«Sir, De tror at bare fordi om De måler 25,000 fot — —»

«Hva,» utbrøt dvergen, «dette atomet har målt meg! Han er matematiker!»

«Jeg kan måle Deres store venn også,» sa den andre. Så tok Micromegaton skipet, bar det over til Newfoundland, og la seg ned på en skog. Et av trærne som han hadde veltet over ende ble plassert på en del av hans anatomi, som dr. Swift ville ha navngitt, men hvilket jeg skal unnlate, av hensyn til

damene; ved trigonometri ble det hurtig fastslått at han var en ung mann av en lengde på 25 miles.

«Jeg forstår klarere enn noensinne,» sa Sirianeren, «at intet bør dømmes etter størrelsen.»

Jo mer våre reisende lærte om insektenes vitenskapelige dyktighet, jo mer forundret ble de. De ble imidlertid fort klar over at bare noen få av de mange hundre ombord på skipet virkelig forsto disse tingene. De andre, som var mer enn villige til å skryte av televisjon, jetfly eller utnyttelsen av atomenergi, kunne ikke engang gi en nøyaktig beskrivelse av den enkleste metode for fremstilling av elektrisitet. Og det var neppe noen av dem som kunne forklare hvordan maten de spiste ble produsert. Sirianeren forsto at deres samfunn var meget sterkt spesialisert, men han kunne ikke forstå hvordan det var organisert.

«Dere få som forstår dere på vitenskapene, kontrollerer og leder dere deres uvitende medborgere?» spurte han. Med én stemme forsikret de ham at det var tvertom.

«Ligger makten da hos bøndene, som bevarer resten av dere fra å sulte i hjel?»

Han fikk vite at jordbruk ble ansett for en tilbakeliggende levemåte, at folk overalt klumpet seg sammen i byer, at herskerne i stater hvor jordbruket var hovedbeskjeftigelsen skammet seg over dette, og bare drømte om industrialisering.

Micromegaton tenkte på at mesteparten av jorden sto under vann, og da han sammenlignet de bittesmå

krypene med det forholdsvis svære fartøyet som han hadde funnet dem på, spurte han om skip var deres mest fremstående frembringelser, og sjøfart nøkkelen til makt på deres planet.

Et aldrende atom med et bedrøvet utseende, hvis affekterte stemme bare såvidt kunne høres bak den tykke mustasjen, svarte med beklagelse at det faktisk hadde vært slik, men tidene hadde forandret seg og det var til og med slutt på å bygge skip av denne størrelsen.

Sirianeren fikk vite at Jordens folk nå foretrakk å krysse havet sammenstuvet, opp til hundre på en gang i flyvende kapsler som beveget seg med omtrent en hundredel av hans vanlige marsjfart, og i høyde med leggbenet hans. — Han klarte å holde seg alvorlig når de snakket om luftens erobring, men kunne ikke la være å smile da en kortlegget og skallet liten pjokk svingte med den ørlille knyttneven sin og ropte at hans nasjon hadde vist overlegenheten av sitt system ved å være den første til å «erobre rommet».

Micromegaton fikk erfare at dette betød at for noen måneder siden hadde et lite kryp i en enda mindre kapsel blitt sendt rundt kloden, med hastighet som lå litt under hans egen når han spaserte, og i en høyde på noe over hundre miles. Den skallete, som lot til å ha mye å si, ropte at det var bevist at Gud ikke eksisterte, fordi han som på denne måte hadde kretset rundt jorden ikke hadde sett ham på himmelen. Et magrere, gustent atom,

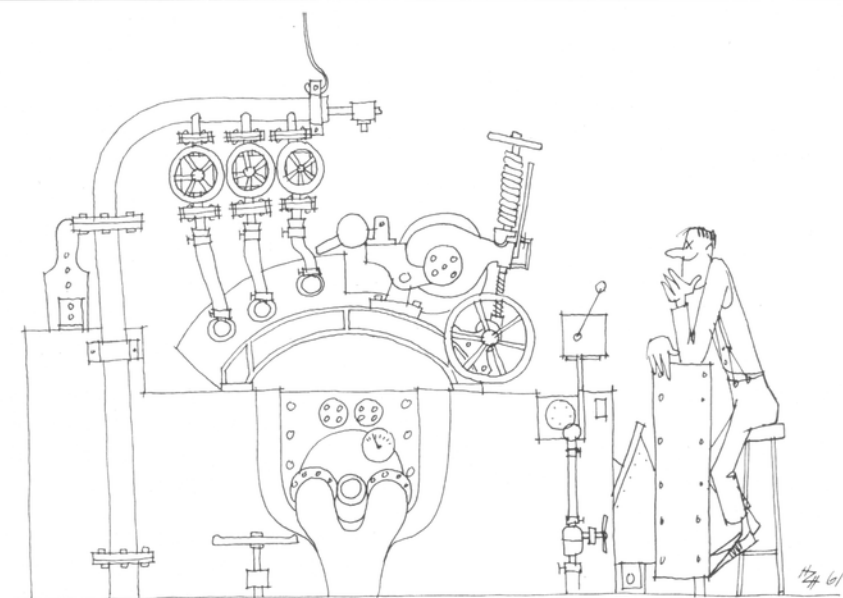
som med vanskelighet fikk avbrutt ham, benektet dette med glød. Gud, sa han, skjulte seg for den uverdige øyne, skjønt Jordens innbyggere var den høyeste form for Hans skapelse.

Micromegaton fant disse påstandene sjokkerende og fornøyelige. — Han forandret taktfullt samtalemne, og spurte det skallete atomet på hvilken måte det systemet han skrotet av var overlegent. Dette utløste en lang og kjedelig forelesning, full av teser som han syntes var helt absurde. Da det skallete atomet til slutt ikke hadde mer stemme igjen, var det en mengde andre røster som hevet seg for å gjen-drive det han hadde sagt, men det forekom Sirianeren at å motsi ham var det eneste de var enige om.

Han ble nå klar over at en gruppe av krypene som ikke hadde deltatt i diskusjonen hadde en mørkere hudfarge enn de andre. Da han spurte dem, fortalte de at de brydde seg lite om striden mellom de lyserøde. Deres hovedproblem var frigjøringen av de mørke krypene fra de lyserødes herredømme.

Tanken på at noen av disse bittesmå skapningene hevdet å ha rett til å herske over andre av samme slag bare på grunn av en forskjell i hudfargen, fikk Sirianeren til å smile igjen. Men hans munterhet ble til forvirring da han fikk høre at de mørke småkrypene alle sammen var ambassadører som representerte uavhengige stater, og at de på den konferanse hvor de nettopp hadde vært til stede, hadde vært i flertall overfor de lyserøde. Da de ble presset til å forklare dette nærmere, medga de at flesteparten av de mørkhudede atomene på jorden faktisk allerede hadde fått sin frihet fra de lyserødes herredømme, men, sa de, minnet om deres underkastelse var fremdeles så levende at de knapt nok var i stand til å tenke på noe annet enn frigjøringen av resten. Micromegaton syntes dette var en kortsynt, men ganske naturlig holdning.

Da han igjen vendte seg til de lyserøde småkrypene, ble han ulykkelig over å høre at de snakket om krig. Med forbauselse og harme fikk han vite den egentlige opprinnelse til den røkskyen han hadde sett i Sibir. Den skallete pjokken, som hadde fått igjen stemmen sin, priste nå de destruktive kreftene til sitt bittelille våpen på en så skamløs måte at Sirianeren nesten fikk lyst

ØNSKEDRØMMEN: "EN DOBBELT WHISKY - TAKK!"

til å knuse ham. Men han kunne ikke ha gjort dette uten å skade andre, som skjønt de samlet seg rundt den skallede og øyensynlig var på hans parti, viste tegn til forferdelse over hans skral om raketter, og derfor vant den reisendes medlidenhet.

Dvergen fra Saturn var forvirret over den store betydning småkrypene tilla de eksplosive rakettenes sine, da det lot til at ingen våget å bruke dem, av frykt for gjengjeldelse.

«Hvorfor kan dere ikke bli enige,» sa han, «om å gi avkall på våpen som både er avskyelige og ubrukbare?» De forsikret ham alle at det var intet de heller ville, men da de ikke kunne stole på hverandre trengte de et eller annet middel til å tvinge gjennom nedrustning med, men noe slikt middel hadde ingen funnet enda.

«Deres hjelpemiddel,» sa Sirianeren er at alle deres stridbare regjeringer — har dere virkelig mer enn hundre av dem? — blir underlagt myndigheten til en sentral makt.»

Det ble en sint mumling om «verdensregjering», tanken ble fordømt med like stor styrke av den lille skallede pjokken som av hans mest åpenbare motstandere, og ikke mindre sterkt av de mørke atomene.

Et rolig og filosofisk lite kryp, som ikke hadde sagt noe tidligere, påkalte Sirianerens oppmerksomhet. «Vit,» sa han, «at vår arts natur er slik at den eneste ting som med sikkerhet vil tvinge oss til å forene oss er en eller annen trussel fra hva vi kaller «det ytre verdensrom», hvilket sikkert lyder meningsløst i dine ører.»

Micromegaton kunne ikke tenke seg noen av de vesener han hadde møtt i andre verdener som begjærte den lille klumpen som kalles Jorden

For en utenforstående må det høres ubyggelig ut at man har guilottin'er på Hunsfos. Det er imidlertid ikke noen bloddryppende historier forbundet med dem, idet de brukes til å kappe, trimme og dele papirark. Nå har man fått en ny og moderne guilottine på Salen. — Her presenteres den. Det er Egil Grundetjern som betjener den

sterkt nok til å true disse stakkars skapningene. Men han skjulte sin skepsis, for han ønsket ikke å berøve dem et motiv til å løse sine vanskeligheter.

Da han og hans venn tok avskjed med Jorden, besluttet han seg til å komme tilbake dit etter et passende tidsrom, for å se om krepene hadde klart å løse problemene sine. Hvis ikke, tenkte han at han ville skjule sin naturlige godhet, og hjelpe dem til å komme over vanskelighetene sine ved å inngyde skrekk i hele deres samfunn. Men han innviet dem ikke i hele planen sin. Da han dro sin vei sa han bare:

«Gå ikke trett i deres forsøk på å ordne opp i sakene deres på en måte verdig skapninger som Gud har skjenket så bemerkelsesverdige egenskaper. Vi møtes igjen.»

Et amerikansk millionærektepar hadde vært på rundreise i Europa.

— Det var en strålende tur, sa fruene etterpå til venninnen.

— Var dere innom Paris?

— Å, det aner jeg ikke, søte deg. Det var min mann som ordnet med billettene, skjønner du!

ARBEIDERFORENINGENS ÅRSMØTE —

Fortsatt fra side 7.

Dugnadskomiteé: Harald Jensen, Gerhard Lundevold, Asbjørn Grundetjern.

Produksjonsutvalg: Arnold Beurling, Einar Gundersen, Sverre Thorsen, Otto Heiseldal, Gudmund Jortveit, Egil Grundetjern, Marius Back.

Folkets Hus styre: Alfred Risdal, Ingemann Lund, Georg Nygård.

Revisor: Gudmund Jortveit, Magnus Bakken.

1. mai-komiteé. Reinhardt Bjarå, Magne Eidet, Jan Nilsen.

Verneutvalg (inntil halv-årsmøte): Karl Andersen (Cellulosen), Elias Omdal (P.M. 3-4).

Komiteé for feriestedet i Høvåg: Olav Homme, Eivind Lislevand, Asbjørn Grundetjern, Salve Svaland, Walter Gunnufsen.

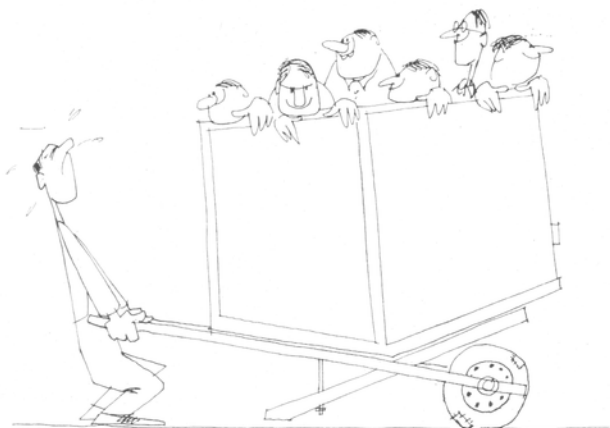
Studienemnd: Reinhardt Bjarå, studieleder, Jan Nilsen, Georg Nygård, Oddvar Bryne, Helge Larsen.

Statistikkførere: Einar Gundersen, Arnold Beurling, Oddvar Bryne, Normann Voreland, Olav Verås, Torkel Neset, Reidun Madsen, Alfinn Tønnesen.

Valgkomiteé: Gunnar Strandberg, Kåre Olsen.

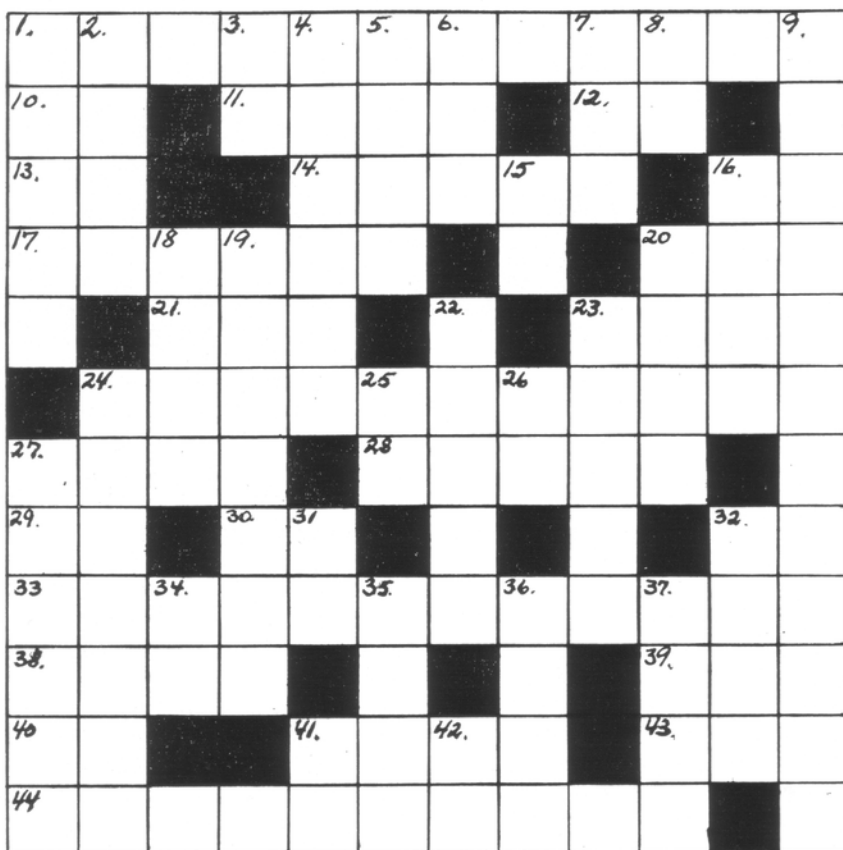
Representanter til Sørlandet: Arne Larsen, Ottar Heisel, Georg Nygård.

Fanebærere: Thorbjørn Jeppestøl, Reinhardt Bjarå, Arne Storevold.

— Å opptre i fjernsyn er noe helt annet enn å opptre på scenen, sa TV-produsenten til skuespilleren som hadde oppsøkt ham. — Har De noensinne spilt uten publikum?

— Nei, hør nå, svarte skuespilleren — hvorfor tror De ellers jeg kommer hit?

Hunfosposten's kryssord

Motto: KANTORET

VANNRETT:

1. Avdeling på kontoret
10. Selskap (forkortelse)
11. By på Samoaøyene
12. Artikkel
13. Nasjonalitetsmerke
14. Fjernskriver
16. Mesterskap (forkortelse)
17. Er kommet tilbake til Hunsfos
20. Dyr
21. Byrde
23.t, kjempe
24. Må vi ha for å skrive fakturaer
27.atan, bomullstøy
28. Mangel
29. Mål
30. Artikkel
32. Hvile
33. Benyttes på kontoret
38. Plass
39. Fylke
40. Som 16 vannrett
41. Opera
43. Bilmerke
44. Utarbeides i 1 vannrett

LODDRETT:

1. Instrument
2. Hovedstad
3. Eie
4. Læren om lyset
5. Sangform
6. Stasjon nær Rjukan
7. Konge
8. Det
9. Avdeling på kontoret
15. Like
16. Fugl
18. Mannsnavn
19. Sted nær Vennessla
20. Arbeider i 1 vannrett
22. Våpenrop
23., øvelse (gresk)
24.ter tidsmåler
25. Som 16 vannrett
26. I 33 vannrett
27. På 33 vannrett
31. Retning
32. Kan det gjøre både i vers og på marken
34. Like
35. Mannsnavn
36.est, verssmål
37. Skisse
41. Som 10 vannrett
42. I 41 vannrett

Det sies at alteret er det sted kvinnen sier ja dempet og mildt for å spare stemmebåndene til det hun har tenkt å si siden.

Løsning side 21.

A. Løvland ble ny formann i Funksjonærforeningen

Funksjonærforeningen holdt generalforsamling i Festlokalet 22. mars 1962, hvor 40 av medlemmene var til stede.

Formannen ønsket velkommen og refererte følgende dagsorden som ble vedtatt:

- a. Valg av dirigent.
- b. Arsberetning.
- c. Regnskap.
- d. Innkomne forslag.
- e. Valg.

Formannen foreslo at saker vedr. hyttekjøp kunne drøftes senere i møtet, hvilket ble godtatt.

Så gikk man over til 1. post på dagsordenen: Valg av dirigent: A. Meyer-Knudsen ble valgt. — Arsberetningen ble referert og godkjent. Regnskapet ble referert og godkjent.

Valg.

Valg av formann: A. Hjelm Johansen hadde nektet gjenvalg, og valgkomitéen hadde foreslått Ingeborg Haraldstad som ny formann, men hun var helt uvillig og følgende nye ble foreslått: Oddvar Robstad, A. Løvland, Kaare Aabel.

A. Løvland ble valgt med 18 st., Oddvar Robstad hadde 15 og Kaare Aabel 5 stemmer.

Valg av styre: Kaare Nordhagen og Ingeborg Haraldstad gikk ut av styret. Gjenstående styremedl: Haakon Tranberg og Kirsten Kristiansen. — Følgende nye ble valgt: Kaare Aabel, Elin Hamre. — Varamenn: Elsa Nilsen, Ella Mykland, Hans Fleischer, Leiv Lunde.

Revisorer: Otto Hagman og P. Lochner Schøpp (gj.v.).

Valgkomité: Vesla Arntsen, Georg Vignses.

Arrangementskomité: — Komitéen nektet gjenvalg unntagen Astrid Kristiansen, som ikke var til stede. Følgende ble valgt: T. Kvanvig, E. Løvland, Karl Hodnemyr, Aud Hodne, Astrid Kristiansen (gj.v.), Inger Marie Rønning.

Varamennene fra i fjor ble gj.v. Disse er: Marion Smitsen, Vesla Arntsen, Ivar Andersen.

Så var det den skuffede unge fru som sa:

— Når man ser en mann åpne bildøren for sin kone, da kan man være sikker på at enten er bilen ny — eller så er konen ny.

Amerikanerne spiser over 20 kilo egg i året:

Ola Nordmann bare ca. 8,1 kg

Ola Nordmann er flink til å spise ost og er en dyktig melkedriker. Han toppe vel nesten verdensstatistikken på dette området, men til gjengjeld er han en elendig egg- og kjøtt-spiser. Han spiser bare 150 egg i året. Forbruket i USA er 20 kilo pr. person, eller nærmere 400 egg pr. hode pr. år.

Engelskmenn spiser nesten 100 flere egg hver i året enn nordmenn.

For tiden pågår en opplysningsaksjon for det norske egget — dette lille «tryllemiddel» som inneholder så viktige næringsmidler, mineraler og vitaminer.

To ganger pr. dag gjennom seks uker i verdensbyen London ble øyet av en aller annen mystisk makt trukket mot den samme enkle tegning av et godt, gammeldags hønseegg i eggeglass, og de samme stillferdige og likevel inntrengende formaningsord: «Gå til arbeid på et egg!»

På bussturen som strakte seg fra Highbury Barn til Oxford Street ble synsnervene bombardert med tusener andre transparanter, og fargestrålende bilder av pin-up-girls med og uten kjole, med og uten hofteholdere, med og uten hatt, med og uten hvit bluse, med og uten make up.

Her var plakater-fossefall med gyllen whisky og blygt rødmevin, og serier av plakater-overfall med grinende gangstere og ildspyende revolvere. Men hverken piker, vin eller revolverskudd hadde tilnærmelsesvis en slik virkning på sinnet som denne ubegripelig betvingende appell: Gå til arbeid på et egg!

Forklar det den som kan. Men formaningen utløste et skred av tanker og idéassosiasjoner, som meldte seg om og om igjen dag etter dag, og til slutt innfant de seg til og med i samme tur og orden! Gå til arbeid på et egg!

Først grep jeg meg i å huse en lidenskapelig trang til egg, og omtrent samtidig grep jeg meg selv i å rette innvendige bitre bebreidelser

mot min vertinne, som synes å ha en urokkelig tro på at egg var noe som utelukkende hørte søndagsfrokosten til. For å unngå å bli

Egg inneholder eggehvite, fett, kalk, kullhydrater, jern og livsviktige vitaminer

Våre forfedre trodde egg kunne avsløre hekser

innesluttet og melankolsk og dermed få dagen spolert, tvangsforflyttet jeg tankene over havet til min elskede kone og hennes eggerøre, eggedosis, eggstand, eggereder, eggekrem, eggnog, eggekake, eggepannekake, til hennes deilige kokte, stekte og fylte egg! Gå til kona med et egg — nei, gå til kona med eggene!

Slik hadde det seg at jeg i det vesentlige benyttet London-oppholdet til å gremme meg over alle de eggene jeg hadde forsømt å spise opp gjennom årene. Nå skal det vedkjennes at jeg alltid har hatt lett for å bli hypnotisert av matprat. Allerede i de tidlige barneår endevendte jeg mors matskap for å finne brød og fisk når jeg leste Bibelhistoriens fortelling om de 5000 for-

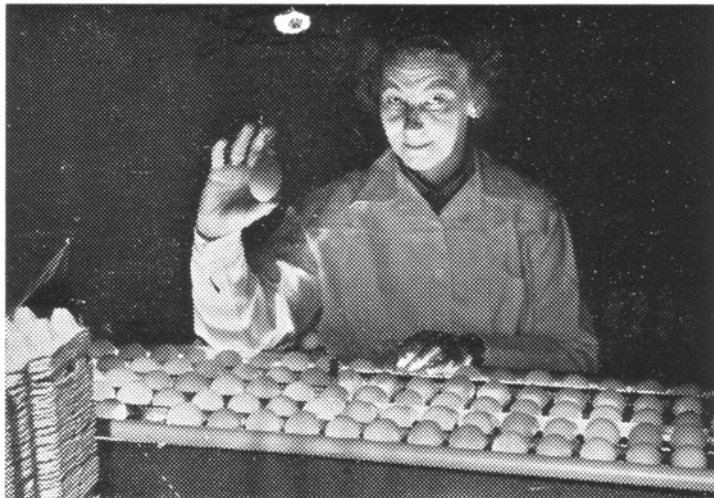
uten kvinner og barn som åt seg mette på fem brød og to små fisker. Og lekser gled inn samtidig med at haugen av brødmuler og fiskeben økte.

Og hver gang jeg leste guttebøker om eneboere på øde øyer, som vesentlig oppholdt livet ved å gasse seg med snesevis av egg, oppsto den reneste eggerøre i sinnet. Veien gikk til matskapet igjen, og ett for ett forsvant eggene fra mors fat.

Egg putret og kokte i kasserollen, egg freste og smalt i stekepannen. Nå kunne jeg ikke komme utenom at det helst var rå egg mine helter slurpet i seg på de øde kyster. — Derfor fant jeg det nødvendig å venne meg til det også — til all lykke. (Drikk et egg! Eggnog: 1 egg, 1 appelsin, ½ spiseskje sukker).

Ikke så rart at jeg kom temmelig opp-egget hjem til Norge. Jeg skriftet til og med for min venn legen, som smilte forstående og deklamerte: Egget, det lille, runde «tryllemidlet» som inneholder kalk, jern og hele rekken av vitaminer, som kan fryde ganen og styrke kroppen uten å etterlate seg fett!

Og vet du at våre forfedre trodde at egg kunne avsløre hekser? Joda, la man et hønseegg i lommen en skjærtorsdag, så klarte en det. Man Fortsetter siste side.

Ved eggcentralene blir det hvert år gjennomlyst og kontrollert over 180 mill. egg her i landet. — På bildet ser vi en dame som gjennomlyser eggene for å sortere ut mulige dårlige egg. Kvaliteten på eggene blir stadig bedre.

LITT OM DEN NYE TELEFONSENTRALEN

Lørdag den 17. mars etter endt arbeidstid ble den nye telefonsentralen på Hunsfos Fabrikker satt i drift. Den er utbygd for 180 lok.nr., hvorav ca. 120 nr. er i bruk. Abonentutstyr og alt utstyr ellers i sentralen er tilkoblet over mangelpolte stikkontakter, og det er levert kablede stativer med mulighet for å utvide helt til 400 nr. bare ved å plugge inn utstyr.

Sentralen har nå 10 bylinjer, d.v.s. 2 mer enn før, men dessuten går det an å plugge inn hele 30 bylinjeutstyr til uten montasjearbeid.

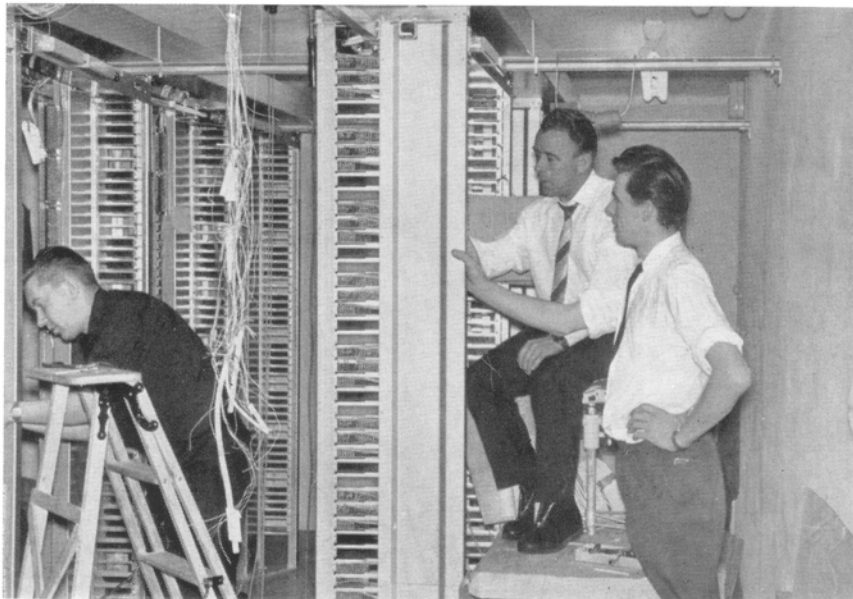
Som man vil se på bildet er sentralbordet utstyrt med 2 ekspedisjonsapparater. Ved vanlig trafikk er det tilstrekkelig med én sentralbord-dame, men ved topptrafikk er det altså mulig for 2 damer å ekspedere samtidig.

Sentralen er innrettet slik at det senere også kan kobles til et 3. ekspedisjonsapparat hvis det skulle bli nødvendig.

Noe av det som særmerker den nye sentralen fremfor den gamle, som vi nå har skiftet ut, er de automatiske «velgerne». Dette er de organer som svarer til snorproppene på et gammeldags sentralbord av den manuelle sorten — når man også regner med den damehånden som styrte snoren. Det var «velgere» også på den gamle sentralen, men de var av den typen som roterer over en større eller mindre del av en sirkelbue, når en forbindelse oppsettes. Slike velgere er derfor utsatt for en viss slitasje, og krever atskillig vedlikehold.

tok det bare med seg til kirken, eller ennå bedre — hvis en så gjenom egget mens solen skinte, kunne en helt tydelig se hvilke kvinner i menigheten som var hekser! Det påstår ihvertfall gamle Troels Lund!

Så langt som Troels Lund vil jeg ikke gå. Men det er ihvertfall sikkert at egget har avslørt min kone som en god kokke! — Nordmennene spiser ikke mer enn 8.1 kilo egg hver i året, — det er ikke mer enn én høne verper i samme tidsrom. — En høne for hver nordmann, — men du må ha to, sa min kone.

Anlegget monteres. Fra venstre Ivar Bæroe, Bjørn Sagerud og Asbjørn Heimdal.

Velgerne i den nye sentralen er av den såkalte koordinat-type, hvor 2 «ankere» trekker til og legger om noen kontakter. Slitasjen er derfor minimal, og slike velgere kan gå i årevis uten vedlikehold.

Dette med «velgerne» vil ikke de telefonerende merke noe til. Derimot vil enkelte kanskje ha lagt merke til at når et anrop blir satt opp over sentralbordet, altså bytelefon,

kommer ringningen som morsesignaler, nemlig «a»: . — . — . —

Det er også en annen ting ved innkommende byanrop: Det ringer bare 4—5 ganger på apparatet, og det er gjort for ikke å forstyrre nabokontorene mer enn nødvendig, men forbindelsen står der fremdeles, slik at det går an å svare. Samtidig med at ringingen stopper, begynner en lampe å blinke på sentralbordet, og da går damen inn på forbindelsen igjen og sier at lokalabonnten ikke svarer, og spør om byabonnten vil fortsette å vente, eller om han vil ha en annen. I det første tilfelle starter damen ringingen igjen, i det andre tilfellet tar hun ned forbindelsen og setter den opp til et annet apparat.

Oppsetting av byforbindelser etter kontortid besørges som før av portvakten, men over et ganske alminnelig apparat istedenfor som tidligere over et stort spesialapparat. Likevel kan han betjene alle bylinjene, og selv om den ønskede lokalabonnten er opptatt i samtale når det kommer rikstelefon, kan portvakten koble seg inn på forbindelsen med varselstone, og melde fra at det er rikstelefon. De som står i samtale må da legge på mikrotelefonen, og da ringer det

Alf Hodnemyr med sentralbordet.

med en gang på det ønskede apparatet.

En nyttig finesse er kommet til når det gjelder såkalte spørreforbindelser, d. v. s. når man ringer til en annen lokalabonnet mens man holder en byforbindelse. La oss si at A står i samtale med New York, og ønsker at B skal skaffe noen opplysninger. A slår da som vanlig nr. 1, hvorefter han får lokal summetone og slår B's nummer. Hvis det nå tar litt tid å skaffe opplysningene, behøver ikke A stå og vente i lokalforbindelsen, men kobler seg tilbake til New York ved å slå nr. 1, men han bør først be abonnent B melde seg med nr. 8 når han er klar med opplysningene. B legger da mikrotelefonen på bordet, og dukker ned i kartoteket eller hva det kan være. Når han så har funnet det han skal, går han tilbake til telefonen igjen, løfter opp røret, og slår nr. 8. **Da hører A som står og snakker med New York «tutt-tutt-tutt —» inn på forbindelsen**, han slår igjen nr. 1, får direkte forbindelse med B som avleverer sine opplysninger og legger på røret. A slår igjen nr. 1 og fortsetter samtalen med New York, men nå noen opplysninger rikere.

Sentralen har også mange ekstramuligheter hvis forskjellige tilleggsutstyr settes inn i stativene. Eksempelvis kan nevnes: Kontrollutstyr for automatisk riksforsendelse når dette blir aktuelt. Kontrollutstyret kan f. eks. kobles slik at noen få kan ringe uhindret (med nummer-

Plansjene studeres, fra venstre Fredrik Thorsen, ingeniør N. D. Strøm (sittende), Trygve Kile (Kristiansand) og Bjørn Sagerud.

skiven) landet rundt, mens andre bare kan ringe innen Kristiansand distrikt og eventuelt noen få andre steder. I tilfelle vil det som nå også bli endel helt sperrede apparater som får opptatt-tone hvis de slår 0 (som er nummeret til Vennesla sentral).

Det kan også oppsettes såkalt debiteringsutstyr, hvor det på en elektrisk skrivemaskin blir registrert:

Hvem det er som slår nummeret for automatisk riks.

Dato og klokkeslett.

Nummeret på den bylinjen som brukes.

Det 8-sifrede nummeret til den ønskede abonnent (f. eks. i Kirkenes). Antall takstperioder a 15 øre.

Til den samme skrivemaskinen kan det også kobles et vaktkontrollutstyr. Det brukes i bedrifter som har nattevakt som går bestemte runder. Vakten går da innom visse telefonapparater og slår et kontrollnummer. Skrivemaskinen registrerer dato, klokkeslett og apparatnummer.

Det kan også settes opp et «katastrofeutstyr» som registrerer hvor det er ringt fra når man har slått et bestemt nummer (for å melde brann eller annen katastrofe). Det hender jo at oppskakede personer ikke greier å gi fullstendig «adresse» før de legger på røret og løper sin vei. Nummeret på det anropende apparatet kan da registreres på skrivemaskinen eller på et spesielt lampepanel.

Av andre muligheter kan det nevnes «automatisk henvisning», d. v. s. midlertidig overføring av et nummer til et annet apparat, og «automatisk ventekobler».

Sentralen er kjøpt gjennom Christianssand og Omegns Telefonaktieselskap og levert av A.s Elektrisk Bureau, Oslo. Den er fabrikkert av Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson, Stockholm, men Elektrisk Bureau har nå selv satt i gang fabrikkasjon av denne sentraltype. Det er forøvrig en sentral til av samme slaget her i distriktet, nemlig på Sentralsykehuset, hvor den har vært i drift i vel 1 år. **Ingeniør N. D. Strøm.**

Synnøve Rodal (t. v.) og Tonni Premak betjener sentralbordet.

Aktiv vintersesong for Hunsfos BIL

Hunsfos B.I.L. kan også i år se tilbake på en vellykket sesong, og som solide arrangører både i langrenn og hopp. P. g. a. snømangelen ved byen har vi også i år «dessverre» måttet arrangere samtlige renn i Vest-Agder Bedriftskrets, men med den gode arbeidsvilje som er blant gutta i laget har ikke det bydd på større vanskeligheter. Det ble imidlertid ikke arrangert 3 x 5 km stafett i år, da bare Hunsfos og et damelag fra Kristiansand kommune var påmeldt. Det er beklagelig at slik stor krets ikke har større interesse for skistafett. Ellers har deltakelsen vært ganske god forøvrig, men noe mindre enn i fjor.

Som toppen på «kransekaka» har Hunsfos hatt en meget vellykket tur med langrenn og hoppere til Tangen Verft i Kragerø, hvor laget tok 3-manns pokalen og hevdet seg godt individuelt.

Vi har ellers tatt samtlige napp i oppsatte pokaler i kretemesterskapene, men kanskje ikke så overlegent som tidligere. — Harald Nordbø har vært ganske suveren i langrennsporet, mens det også i år har vært sekundstrid mellom E. Omdal og G. Lundevold. — Det som gleder oss stort, og som vi er stolt av i Hunsfos, er at vi kan stille så mange spreke menn i klassene over 35 år. Her er karene meget jevne, og det er det innbyrdes oppgjøret som lager «gnist» i guttene.

Vi sier vel blåst for en god sesong og gjengir resultatlistene:

Hunsfos uslåelig sammenlagt

Fra turen til Kragerø med skikonkurransen mot Tangen Verft

Hunsfos B.I.L. besøkte lørdag 17/3 sin vennskapsklubb Tangen Verft i Kragerø med en langrenns- og hopp-tropp. Vi var 20 mann som optimistiske og med humøret på topp dro av sted med Vågsbygdruta lørdag morgen.

Vi ankom til Tangen Verft kl. 12 og ble hyggelig mottatt av sekretær Mohn og formann Gregersen i ski-gruppa ved Tangen. Vi bega oss straks til Bondeheimen, hvor det ble servert smørbrød og kaffe, som smakte veldig godt.

Hopprennet skulle begynne kl. 14, så vi måtte hurtigst innfinne oss i bakken, som lå ca. 200 m fra start for langrennet, Kragerø stadion.

Arrangementet var åpent for Telemark krets med Tangen Verft som arrangør, så det var «kremen» i Telemark vi skulle møte. Bakken het «Studsalen», kritisk punkt ca. 28 m, og 30 mann var påmeldt. Som resultatlisten viser var vi heller underlegne i bakken, men litt uflaks hadde vi nok.

Nå måtte vi reise «kjerringa» i langrennet, men i vår garderobe var humøret på bunnen og stemningen på bristepunktet. Slike smøringsvanskeligheter hadde aldri våre gutter opplevd. Men løypa var grei og ellers fin, ca. 8 km.

Det var 40 påmeldte, så vi var spent på hvordan våre ville hevde seg, men som sagt tidligere, vi er «uslåelige» sammenlagt. Vi tok 3-mannspokalen ved Nordbø, Lundevold og Omdal, samtidig med mange fine enkeltmannsprestasjoner.

Etter rennene hadde vi middag og premieutdeling, og en hyggelig prat.

B. Grundetjern takket for innbydelsen og håpet at det sportslige og kameratslige samarbeid, som nå var innledet, måtte vedvare. Han overrakte en tinnvase med nelliker til minne om turen.

E. Omdal sa som formann i Hunsfos B.I.L. mange velmente og festlige ord om arrangementet og takket til slutt for den gode maten og den fortreffelige kaffen, hvorpå R. Heistad kommenterte «Du takka ikke for pilsen Elias.» På grunn av den lange hjemturen takket vi for oss tidlig på kvelden og håper at Tangen kan besøke oss til neste sesong.

Resultatlisten:

HOPPRENN

Kl. 17—25 år:

1. Sordalen, Fagskolen	129.5
2. B. Holtås, Metallurg.	129.0
3. J. Aase, Eid. Salp.	127.6
4. T. Fjell, Hunsfos	125.8
4. Hanto, Borgestad	125.8
6. O. Uberg, Fram	125.4
7. Buang, Metallurg.	125.2
8. T. Sørensen, do.	123.2
9. Lindrum, Fram	121.1

Kl. 25—35 år:

1. O. Lundtveit, Tangen V.	139.5
2. A. Bentsen, Naper	129.1
3. A. Ormshammer, Hunsfos	128.9
4. J. Snøaas, Tangen V.	127.3
5. G. Lundevoll, Hunsfos	124.9
6. K. Gundersen, do.	124.6
7. T. Askekjær, do.	115.6

Kl. 35—40 år:

1. Brødsjø, Postverket	130.7
2. K. Wroldsen, Tangen V.	129.5

Bedriftslagets formann Elias Omdal, er still going strong i løypa.

3. E. Flaa, do.	127.2
4. R. Heistad, Hunsfos	124.9
5. H. Larsen, do.	118.8
6. G. Gundersen, do.	118.1
7. E. Omdal, do. 1 fall	109.2

Kl. 40—45 år:

1. E. Grimsrud, Kr. Politi	128.6
2. R. Voreland, Hunsfos	127.0
3. I. Andersen, Eid. Salp.	122.1
4. Gundersen, Drosjene	104.5

Kl. 50 år:

1. A. Ravnevand, Hunsfos	125.7
2. A. Almannskaas, Eid. Salp.	121.6

Beste 3-mannslag i hopprennet:

1. Tangen Verft	396.3
2. Hunsfos Fabrikker	381.7
3. Metallurgen	377.4
4. Eidanger Salpeterfabr.	370.3

LANGRENNET**Kl. 17—25 år:**

1. H. Nordbø, Hunsfos	37.04
2. H. Stigen, Tangen V.	37.56
3. P. Haverstad, Fagskolen	38.07
4. Sæterbakken, do.	39.41
5. Randen, do.	41.10
6. Lyngstad, do.	41.28
7. Melby, do.	42.56
8. H. Eriksen, Naper	45.07
9. T. Sæther, do.	54.34

Kl. 25—35 år:

1. Ødegårdstuen, Beha	36.55
2. G. Lundevold, Hunsfos	37.28
3. J. Eskildt, Tangen V.	39.21
4. Ø. Vang, do.	39.35
5. H. Lunder, Beha	40.34
6. W. Jakobsen, do.	40.49
7. K. Iversen, Eid. Salp.	42.02
8. G. Strandberg, Hunsfos	42.30
9. J. Berg	49.47

Kl. 35—40 år:

1. E. Omdal, Hunsfos	37.38
2. L. Klovholt, Beha	39.29
3. G. Grundetjern, Hunsfos	40.41
4. Gregersen, Tangen V.	42.01
5. H. Larsen, Hunsfos	44.57
6. H. Nordhagen, do.	45.10

Kl. 40—45 år:

1. Søderstrøm, Beha	40.16
2. Stubberød, Eid. Salp.	40.24
3. E. Grimsrud, Kr. Politi	41.55
4. K. Andersen, Hunsfos	42.33
5. K. Rødal, do.	42.53

Kl. 45—50 år:

1. A. Semb, Eid. Salp.	38.16
2. N. Sørensen, do.	40.57
3. Gustavsen, do.	42.56
4. Pedersen, Fram	46.45

Kl. 50 år:

1. A. Ravnevand, Hunsfos	47.38
--------------------------	-------

Beste 3-mannslag i langrennet:

1. Hunsfos: Nordbø 37.04, Lundevold 37.28, Omdal 37.38	1.52.10
2. Beha: Ødegårdstuen 36.55, Klovholt 39.29, Søderstrøm 40.16	1.56.40
3. Tangen V.: Stigen 37.56, Eskildt 39.21, Vang 39.35	1.56.52

— Si meg, hva har du egentlig imot den unge generasjonen?

— At jeg selv ikke lenger hører til den.

Hoppgruppen til Kragerø.

Hunsfos BIL det store navn ved bedriftslangrennet

TOK BEGGE POKALENE I KRETSMESTERSKAPET

Hunsfos B.I.L. sto nok en gang som arrangør for et vellykket bedriftskretsmesterskap over 10 km langrenn, som ble arrangert fra Moseid lørdag 3. mars.

Til tross for at det var kommet en del nysnø, og rene «snøfokket» under løpet, var de påmeldte fornøyd med løypa og arrangementet. Men nysnøen hadde skaffet deltakerne store smøringsvanskeligheter, ja for noen så ille at de måtte bryte løpet, men 33 mann fullførte.

Harald Nordbø, Hunsfos, viste igjen at han er suveren i bedriftsrenn, ja, kanskje alt for god til å delta i bedriftsrenn.

Ellers fikk vi igjen et oppgjør mellom «kamphanene» E. Omdal og G. Lundevold, som denne gang gikk i Lundevolds favør.

Resultatlisten ble:

Kl. 17—25 år: 1) og KM Harald Nordbø, Hunsfos 36,06. 2) Dagfinn Ekås, Falconbridge 39,31. 3) Gunnar Dvergsnes, Øgrey 40,26. 4) Asbjørn Hjetland, Fiskaa 41,24. 5) Frank Larsen, Falconbr. 42,13. 6) Øystein Larsen, Hunsfos 45,34.

Klasse 25—35 år: 1) Gerhard Lundevold, Hunsfos 38,00. 2) Arvid Bjorvand, Tollvesenet 40,02. 3) Nils Hansen, NSB 40,33. 4) Renni Thorkildsen, Fiskaa 41,23. 5) Kåre Håverstad, NTB 41,51. 6) Walter Thomasen, Falconbridge 41,52. 7) Oddvar

Haugland, Fruktimport. 41,57. 8) Torleif Sørensen, Wallboard 42,30. 9) Kjell Jensen, Reber 43,01. 10) Runo Bergkvist, Hunsfos 44,54. 11) Gunnar Strandberg 44,57. 12) Ragnvald Voreland, NSB 46,51. 13) Torbjørn Olsen, Hunsfos 47,13. 14) Alf Føreland, Fruktimp. 49,26.

Klasse 35—42 år: 1) Elias Omdal, Hunsfos 38,44. 2) Gunnar Grundetjern, Hunsfos 43,18. 3) Helge Nordhagen, Hunsfos 44,14. 4) Henry Larsen, Hunsfos 50,18.

Klasse 42—50 år: 1) Ole Isaksen, Fiskaa 42,11. 2) Ove Steensohn, N. Bank 43,16. 3) Karl Andersen, Hunsfos 43,51. 4) Kåre Rødal, Hunsfos 44,23. 5) Tage Abrahamsen, E.firm. 45,02. 6) Jakob Jakobsen, Lumber 50,23.

Klasse 50—55 år: 1) Anders Bjorkaas, Wallboard 42,52.

Over 55 år: 1) Bernhard Olsen, Hunsfos 28,31. — 2 runder.

2 napp i oppsatte pokaler gikk begge til Hunsfos B.I.L.

Under 35 år:

1) Hunsfos v/ H. Nordbø, G. Lundevold R. Bergkvist	1,59,00
2) Falconbridge	2,03,36
3) Fiskaa	2,04,58
4) N.S.B.	2,08,35

Over 35 år:

1) Hunsfos v/ E. Omdal G. Grundetjern K. Andersen	2,05,03
---	---------

Kåre Olsen beste hopper i bedriftenes kretsmesterskap

Hunfos B.I.L. arrangerte fredag 23. mars bedriftskretsmesterskap i hopp i Askedalsbakken.

Deltakelsen var heller dårlig, da bare 20 mann fra hele kretsen startet. Bakken var godt preparert, og som resultatlisten viser var det god og meget jevn hopping.

Kåre Olsen, Hunfos, var beste hopper sammenlagt.

Hunfos B.I.L. hadde beste 3-mannslag og tok 1. napp i nyopp-satte vandrepokaler over og under 35 år.

Resultatlisten:

Klasse 17—25 år: 1) og KM Bjørn Bakken, Eivindsons Elektr. 133,5 p.

Klasse 25—35 år: 1) og KM Kåre Olsen, Hunfos 140,0. 2) Einar Jørundland, Omsetn.sentr. 136,0. 3) Audun Ormshammer, Hunfos 133,9. 4) Kjell Gundersen, Hunfos 131,1. 5) Alf Renstrøm, Hunfos 128,9. 6) Gerhard Lundevold, Hunfos 126,7. 7) Gunnar Omdal, Wallboarden 125,9. 8) Torbjørn Joreid, Hunfos 123,1. 9) Torodd Askekjær, Wallboarden 119,4. 10) Tjøstolv Askekjær, Hunfos 116,9.

Klasse 35—40 år: 1) og KM Tor-mod Bjotvatten, N.S.B. 138,0 p. 2) Elias Omdal, Hunfos 132,9. 3) Ragnar Heistad, Hunfos 124,5. 4) Georg Gundersen, Hunfos 123,8. 5) Henry Larsen, Hunfos 113,5.

Klasse 40—50 år: 1) og KM Rolf Voreland, Hunfos 124,8 p.

Klasse 50—55 år: 1) og KM Arne Ravnevand, Hunfos 129,7 p.

Over 55 år: 1) og KM Torleif Kjetså, Wallboarden 101,7 p.

Brødrene Reber's vandrepokal — under 35 år: 1) Hunfos B.I.L. 405 poeng, v/ Kåre Olsen, Audun Ormshammer og Kjell Gundersen. 2) Wallboarden 346 poeng.

Hunfos B.I.L.s vandrepokal — over 35 år: 1) Hunfos B.I.L. ved Elias Omdal, Arne Ravnevand og Rolf Voreland. **BG.**

MEDLEMSLOTTERIET

Ved bedriftsidrettslagets lotteri (skigruppa) vant Asbjørn Bakken, PM 5—6, hovedgevinsten, skiutstyr for 200 kr.

Rett trekning bevitnes.

Harry Voreland, Elias Omdal, Bj. Grundetjern, Karl Andersen.

Skigruppa takker alle som tok lodd for den hjelp de har gitt laget ved sin innsats.

Den danske dikterpresten Kaj Munk sa under okkupasjonen i en prediken: — Jeg mener at et menneske som lyver fortjener å ha klumpfot.

Nazistene innberettet dette til den tyske kommandant i Esbjerg som omgående innkalte Kaj Munk.

— Vet De ikke at Det Tyske Rikes propagandaminister, dr. Goebels har klumpfot?

— Jo, svarte Munk — men tror De at han lyver?

BYGDELANGRENN I REGN OG TÅKE

Hunfos B.I.L. og Vindbjart arrangerte lørdag 3. februar bygdelangrenn. Til tross for dårlig vær, hadde ca. 35 løpere funnet veien til startplassen som var flyttet et stykke opp i Moseidkleivene. Forholdene var ikke de beste da første mann gikk ut, og verre ble det etter hvert. Føret ble tungt og bød på smøringsvanskeligheter, men løypa var lett og grei, og var ca. 3 km lang. De minste gikk 1 omgang, de eldre 2 og voksne 3 ganger.

Resultatene ble:

Yngre junior, 9 km.

1) Gunnar Sørensen 33,20 min.

Klasse 16 år, 6 km.

1) Arvid Omdal 22,10 «

Klasse 15 år.

1) Karl Otto Strengenes 23,26 «

2) Svein Erik Bjørkås 28,40 «

Klasse 14 år, 3 km.

1) Oddbjørn Hagen 11,48 «

2) Øyvind Sagedal 12,06 «

3) Finn Ole Hodnemyr 12,33 «

4) Karl Oskar Wennerberg 13,00 «

5) Arnfinn Heisel 13,08 «

6) Kåre Lie 13,24 «

7) Helge Knutsen 18,01 «

Klasse 13 år, 3 km.

1) Arnfinn Karlsten 20,00 «

Klasse 12 år, 3 km.

1) Øyvind Verås 13,48 «

2) Svein Åge Sagedal 14,45 «

3) Øyvind Bjørkås 16,29 «

4) Hans Olaf Rostveit 18,41 «

Klasse 10 år, 3 km.

1) Torstein Ruenes 27,34 «

BEDRIFTEN

Kl. 18—25 år, 9 km.

1) Harald Nordbø 34,35 «

2) Øystein Larsen 39,16 «

3) Arne Friberg 40,13 «

Kl. 25—35 år, 9 km.

1) Gerhard Lundevold 35,53 «

2) Gunnar Strandberg 39,50 «

3) Karl Hodnemyr 42,11 «

4) Runo Bergkvist 42,59 «

5) Thorbjørn Olsen 49,52 «

Kl. 35—40 år, 9 km.

1) Elias Omdal 35,12 «

2) Gunnar Grundetjern 39,06 «

3) Henry Larsen 42,24 «

4) Torgeir Drivenes 42,55 «

5) Helge Nordhagen 47,50 «

Kl. 40—50 år, 9 km.

1) Kåre Rødal 41,21 «

Kl. Over 50 år, 9 km.

1) Anders Bjørkås 49,50 «

B. G.

Bjarne Grundetjern gir Karl Andersen en omgang massasje før den krevende konkurransen.

Start nr. 1) Olav Strandberg. 2) W. Wennerberg. 3) Ole Mangseth. 31) Karl Salvesen. 29) Ole Andersen. 30) Rolf Reinertsen. 5) Guttorm Nordbagen. 19) Ottar Knutsen. 15) Bernhard Olsen. 10) Jon Kile. 14) Alf Thortveit, Iveland. Mellom nr. 5) og 14) står Olav Neset. Nr. 7) er Birger Holand. Ved siden av Holand står Karl Lunden og bak ham Trygve Dalane. Nr. 9) er Marcus Fiskå, Elgen. Så kommer Laurits Andersen. Martin Thorkildsen har nr. 16), videre Toralf Andersen og Gustav Andersen. Nr. 20) er Kåre Gundersen og bak ham Einar Andersen og Thorvald Strandberg.

IDRETT
I GAMLE DAGER

**HOPPRENN I RAKKESTAD-
BAKKEN**

Søndag 26. febr. 1922 hadde Vennesla Idrettslag sit fjerde hopprenn i Rakkestadbakken. Der deltok 41 løpere. Rekorden ble slått igjen og er nu 39.5 m. Den indehas nu av Knut Brødsjø. Han hoppet 39.5 — 38 — 39.5 m. Langemyr hadde ogsaa 39.5 m, men faldt. Lars Holthe hadde 38.5 m staaende. H. Nilsen hadde 35 — 35 — 37 m.

Præmielisten blev saaledes:

Kl. I over 20 aar. 19 delt.

1. Hans Nilsen, Vennesla
2. Lars Holthe, Gjerstad
3. Herman Bakken, Oddersjaa
4. Einar Andersen, Vennesla
5. Arnt Fjeldberg, Aardal
6. Ludvig Andersen, Vennesla
7. Sverre Eikeland, do.
8. Knut Brødsjø, Oddersjaa

Kl. II. Fra 18 til 20 år. 11 delt.

1. Torvald Strandberg, Vennesla
2. Georg Grundetjern, do.
3. Fridolf Fredriksen, do.
4. Olav Bakken, do.
5. Olav Sagedal, do.
6. Olav Johansen, Mosby.

Kl. III. Fra 16 til 18 aar. 11 delt.

1. Jon Kile, Vennesla
2. Andreas Almedal, do.
3. Toralf Andersen, do.
4. Arne Johansen, do.

G. S.

LØSNING PÅ KRYSSORD

1	B	2	O	3	K	4	H	5	O	6	L	7	D	8	E	9	R	10	I	11	E	12	T
13	A	14	S	15	A	16	P	17	I	18	A	19	E	20	T	21	O						
22	N	23	L	24		25	T	26	E	27	L	28	E	29	X	30	E	31	M				
32	J	33	O	34	R	35	E	36	I	37	D	38	E	39	O	40	R	41	M				
42	O	43	O	44	R	45	K	46	A	47	A	48	T	49	L	E							
50	P	51	A	52	K	53	K	54	E	55	L	56	I	57	S	58	T	59	E	60	R		
61	T	62	A	63	R	64	L	65	M	66	A	67	N	68	K	69	O	70	K				
71	A	72	R	73	E	74	N	75	R	76	E	77	R	78	O								
79	S	80	K	81	R	82	I	83	V	84	E	85	M	86	A	87	S	88	K	89	I	90	N
91	T	92	O	93	R	94	V	95	R	96	N	97	A	98	M	99	T						
100	E	101	M	102	A	103	I	104	D	105	A	106	R	107	E	108	O						
109	R	110	E	111	G	112	N	113	S	114	K	115	A	116	P	117	E	118	T	119	R		

Det var lite snø i den snaut 2,5 km lange løypa vi hadde fått istand til langrennet som gikk lørdag 17. februar. Men føret var skarpt og tidene ble gode. Løypa ble gått 4 ganger, og H. Nordbø ble best på 31,48 og E. Omdal som andremann.

Arrangementet gikk fort og greit unna. — Resultater:

18—25 år: 1) Harald Nordbø, Hunsfos 31,48. 2) Asbjørn Hjetland, Fiskå Verk 38,35.

25—30 år: 1) Gerhard Lundevold, Hunsfos 33,29. 2) Kåre Håverstad, N.S.B. 34,45. 3) Gunnar Strandberg, Hunsfos 36,00. 4) Nils Hansen N.S.B. 36,37. 5) Øystein Larsen, Hunsfos 36,46. 6) Erling Haugen, Havn og Transport 39,30. 7) Karl Hodnemyr, Hunsfos 39,38. 8) Einar Bakken, Hunsfos 43,22. 10) Sigmund Pettersen, Havn og Transport 44,17. 11) Idar Karlsen, Havn og Transport 45,29.

35—40 år: 1) Elias Omdal, Hunsfos 32,55. 2) Gunnar Grundetjern, Hunsfos 37,04.

40—50 år: 1) Tage Abrahamsen, Eget firma 38,05. 2) Karl Andersen, Hunsfos 39,01. 3) Kåre Rødal, Hunsfos 39,11. 4) Ove Steensohn, Norges Bank 39,25. 5) Arne Ravnevand, Hunsfos 41,30.

50—55 år: 1) Anders Bjørkås, Norsk Walboardfabrikk 38,41.

Over 55 år: Bernhard Olsen, Hunsfos 29,20.

K.

Hopprenn i Askedalsbakken

Hunsfos BIL arrangerte 15. mars åpent bedriftshopprenn i lille Askedalen. Deltakelsen fra distriktet var dårlig, så det ble nærmest et innbyrdes oppgjør mellom Hunsfoskarene.

Resultatlisten:

Under 18 år: 1) Ove Verås, Hunsfos 128 poeng.

18—25 år: 1) Bjørn Bakken, Eivindsons Elektr. 136,3. 2) Tore Fjeld, Hunsfos 133,3. 3) Harald Verås, Hunsfos 123,4.

25—35 år: 1) Kåre Olsen, Hunsfos 141,0. 2) Kjell Gundersen, Hunsfos 134,4. 3) Audun Ormshammer, Hunsfos 132,5. 4) Alf Renstrøm, Hunsfos 132,0. 5) Gerhard Lundevold, Hunsfos 130,1. 6) Torodd Askekjær, Wallboard 125,5. 7) Tjøstolv Askekjær, Hunsfos 118,8. 2) Einar

Fortsettes neste side.

Papir-, papp og kartongindustrien i året 1961

Fra De Norske Papirfabrikanter Felleskontor

Sett under ett har det i 1961 vært jevnt gode markedsforhold i papir-, papp- og kartongindustrien. Ved årets begynnelse hadde bedriftene forholdsvis gode ordrebeholdninger, men tilgangen på nye ordres minket etter hvert, og i de siste måneder har etterspørselen vært meget dårlig for flere kvaliteters vedkommende. Selv om produksjonsøkningen nå på det nærmeste er stanset, er det likevel blitt nye årsrekorder i produksjon og leveranser. De nøyaktige tall foreligger ennå ikke, men produksjonen ventes å komme opp i 820,000 tonn, eksporten 500,000 tonn, og innlandsleveransene vil trolig ligge på vel 300,000 tonn. Verdien av eksport- og innlandssalg vil formodentlig beløpe seg til noe over 1 milliard kroner.

Under de trykkede markedsforhold i begynnelsen av 1959 ble prisene redusert, men ved årsskiftet 1960—61 lyktes det igjen å heve prisene for de fleste kvaliteter til det tidligere nivå. Til tross for den skjerpede konkurranse har man i 1961 greidd å holde stabile priser — bortsett fra prisene på en del oversjøiske markeder.

Det aktuelle markedsbilde har mange likhetspunkter med situasjonen i 1957—59. På nytt er verdens produksjonskapasitet for papiret utbygd hurtigere enn forbruksøkningen, og vi står etter all sannsynlighet foran en periode med skjerpet konkurranse og vanskeligere avsetningsforhold.

I årets 10 første måneder utgjorde innlandsleveransene 37 % av de totale salg, regnet på basis av levert tonnasje. Eksportkvantumet fordelte seg slik, henholdsvis fordelt på EFTA-landene (praktisk talt utelukkende Danmark og Storbritannia), Fellesmarkedet samt øvrige europeiske og oversjøiske markeder og sammenholdt med de tilsvarende gjennomsnittstall for perioden 1936—1939.

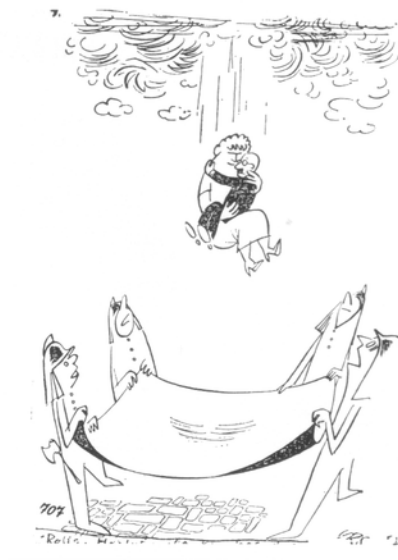
Jørundland, Omsetn.sentr. 111,1. 9) Martin Tønnesen, Reber 108,8. 10) Thorbjørn Joreid, Hunsfos 102,5.

35—40 år: 1) Elias Omdal, Hunsfos 134,5. 2) Ragnar Heistad, Hunsfos 128,5. 3) Henry Larsen, Hunsfos 124,9. 4) Georg Gundersen, Hunsfos 124,6.

	Gj.snitt 1936-39	1960	Jan.-okt. 1961
EFTA-land	38 %	25 %	24 %
CEE-land	10 %	31 %	35 %
Andre eksport- markeder	52 %	44 %	41 %

Forskyvningen av vår eksport fra øvrige områder i verden til Vest-Europa har foregått jevnt i årene etter den annen verdenskrig og har en høyst naturlig forklaring. Det skyldes den økende konkurranse, spesielt fra den nordamerikanske og japanske industri, utbygging av ny industri i de tidligere importland og den ofte drastiske nedskjæring i importen av forbruksvarer i utviklingslandene. Det er liten tvil om denne utvikling vil fortsette i årene fremover, så meget mer som Europa også i utpreget grad må sies å være et nærliggende og naturlig marked for norske skogindustrielle produkter.

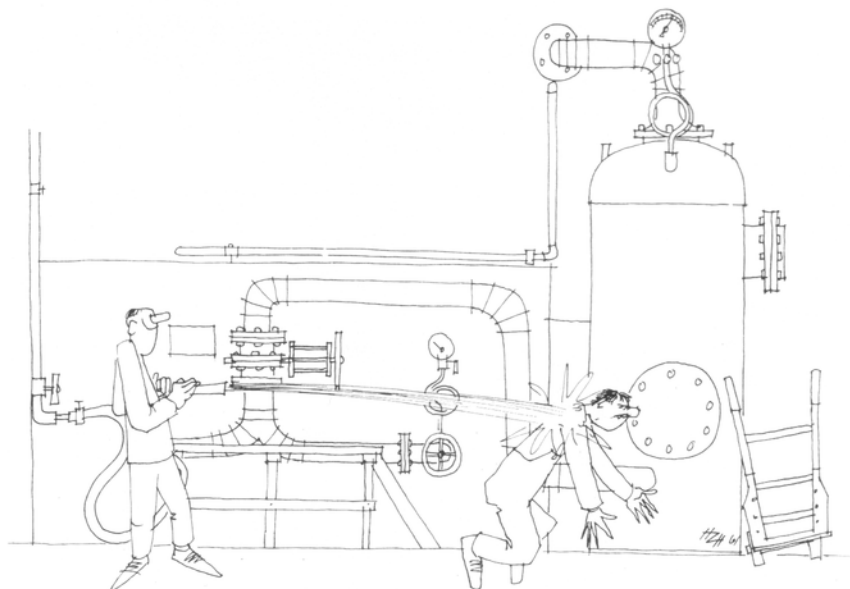
Tar man for seg det årlige forbruk av papir, papp og kartong i verden, vil man se at USA—Canada er de ledende (USA 196 kg per capita og Canada 127 kg), EFTA-landene kommer som nr. 2 med et årsforbruk pr. innbygger på 92 kg og CEE-landene et forbruk på 59 kg. Til sammenligning kan nevnes at det tilsvarende årlige forbruks-tall i Øst-Europa utgjør 18 kg pr. innbygger, mens utviklingslandene i Afrika og Asias årlige forbruk av papir, papp og kartong fremdeles ikke utgjør mer enn 2 kg pr. inn-

bygger, og for mange av disse endog mindre enn 1 kg pr. år.

I FAO's prognose over forbruksutviklingen i årene fram til 1975 regnes det med at Vest-Europa fortsatt vil øke sitt papirforbruk i hurtig tempo, og i særlig grad vil dette være tilfelle innenfor CEE-landene. Fellesmarkedet samt Danmark og Storbritannia hadde i 1960 et samlet forbruk av papir, papp og kartong på nær 16 mill. tonn, hvorav et kvantum på 3,6 mill. tonn ble importert. Norges eksport til disse land utgjorde i 1960 270,000 tonn som representerte hele 56 % av vår samlede papireksport, men dette kvantum utgjorde på den annen side ikke mer enn 1,7 % av det totale forbruk innen det samme område.

Ved å bli stående utenfor den nye tollmur som er i ferd med å reises i Vest-Europa, vil vår industri stå

FOTOGLIMT

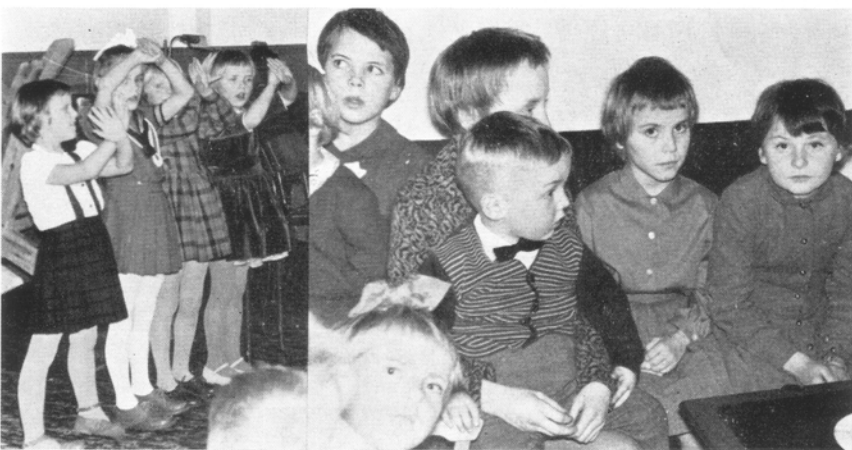
fra en „forrettig“ juletefest

Julen varer helt til påske, påstås det.

Så når det gjelder Hunsfos-posten. Det skyldes at bedriftsavisen kommer kvartalsvis, slik at vi ikke er i stand til å presentere fotografens glimt fra de tradisjonelle og alltid like vellykkede juletefestene før ut i april. Men av hosstående fotoserie vil leserne som selv ikke var til stede, lett kunne forvise seg om at barna som vanlig koste seg «glugg i hjel», noe den kakepisende, håpefulle øyensynlig gjør. Julenissene var på plass og delte ut milde gaver, det var gang rundt juletreet og underholdning, slik det skal være på en «forrettig» juletefest. Og det har jo den dyktige komiteén på Hunsfos en viss trening i å lage i stand.

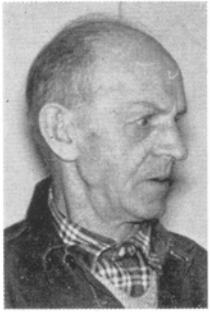
overfor den oppgave å finne avsetning for betydelige økede kvantiteter på markedet, hvor vi i etterkrigsårene relativt har tapt terreng, og hvor tendensen stadig går i retning av større selvforsyning.

Tollen etter fellestariffens satser for finere papirkvaliteter beløper seg til kr. 360.00 eller mer pr. tonn, og dette beløp er atskillig mer enn den totale arbeidslønn pr. tonn ved fremstilling av papir. En slik forverrelse av konkurranseforholdene vil ramme bedriftene umiddelbart og meget følelig, men de alvorligste skadevirkningene ved å stå utenfor det europeiske stormarked vil vi likevel få på lengere sikt. Som kjent har treforedlingsindustriens kapasitet i Norge forlengst overstegget den in-

nenlandske tilgang på skogsvirke, og vi har i de siste par år importert over 1 mill. m³ tømmer pr. år. Mulighetene for videre ekspansjon ligger i første rekke i overgang til fremstilling av mer høyforedledede produkter. Hvis Norge p. g. a. in-

nenrikspolitiske forhold skulle risikere å bli stående utenfor det utvidede europeiske samarbeid, er det alvorlig fare for at en fortsatt naturlig utvikling innen landets treforedlingsindustri vil måtte stanse opp.

65 år.

Arne Almedal på elektrikerverkstedet blir 65 år 13. mai. Han begynte ved Hunsfos første gang i 1913, men har ikke arbeidet sammenhengende

ved bedriften. Han er rammet av sykdom og bærer merke av det, — men skjøtter daglig jobben sin som skiltgravør til alles store tilfredshet. Almedal fikk Norges Vel's medalje i 1952.

*

65 år.

Gustav Langevoll fylte 65 år 20. mars. Han er i blekeriet, — men har tidligere bl. a. vært i fyrhuset i fem års tid. Han begynte ved Hunsfos høsten 1918 og fikk

Norges Vel's medalje i 1952.

*

65 år.

Josefine Homme, som nå er pensjonist, men som tidligere var papirsortererske, fyller 65 år 24. mai. Hun arbeidet ved Hunsfos Fabrikker fra 15/10 1912 til 30/12 1951.

*

65 år.

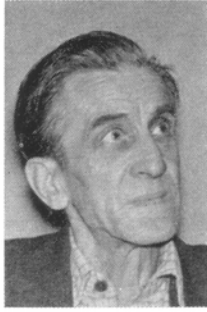
Josef Bergkvist i sliperiet fylte 65 år 15. april. Han begynte ved Hunsfos i 1914, men dro et par

år etter til USA. Da han kom hjem begynte han straks på Hunsfos igjen. Det var i 1920. Bergkvist ble tildelt Norges Vel's medalje i 1952.

*

60 år.

Wilhelm Kostøl på taubanen i Ålefjær fyller 60 år 10. juni.

65 år.

Johan Arnesen, hjelpeskjærer ved PM 3—4 fyller 65 år 12. juni. Han kom til Hunsfos 3. september 1959.

Han er født i Arendal, men har bodd på Østlandet i mange år. Hans egentlige yrke er bakerfaget som han drev på med i 30 års tid.

*

60 år.

Olav M. Bakken i hollenderiet blir 60 år 15. juni. Han begynte ved Hunsfos i 1917 og var på gården 1½ års tid, før han i 1920 kom til PM 1—2. Han fikk Norges Vel's medalje i 1952.

*

60 år.

Martin Askedal fylte 60 år 9. april. Han begynte ved Hunsfos Fabrikker 19/6 1917 — og fikk Norges Vel's medalje i 1952. De siste 10 årene har han vært i valesliperiet.

*

60 år.

Anders Lundevold, som nå er maskinfører ved PM 1—2 blir 60 år 23. april. Han begynte ved Hunsfos første gang 17/8 1919 og har faktisk vært rundt på hele fabrikkene. Lundevold ble dekorert med Norges Vel's medalje i 1958.

*

60 år.

Sigrid Therese Peersen, vaskehjelp i Ålefjær, fylte 60 år 15. mars.

60 år.

Johan Løyning blir 60 år 19. april. Han begynte ved Hunsfos 8/4 1957, og arbeider i støypegjengen. Tidligere har han vært ved Betongbygg, Høyer-Ellefsen og hos Kaarigstad.

*

50 år.

Magnus Olsen, Verkstedet, blir 50 år 5. juni. Han ble ansatt 2/2 1948.

*

50 år.

Hartvig Krogh, Maskin 5—6, fylte 50 år 1. april. Han ble ansatt 1/8 1960.

*

50 år.

Gudrun Vetrhus, Sortersalen, fyller 50 år 23. mai. Hun begynte ved Hunsfos 2/6 1960.

*

50 år.

Jens Aas, Salen, fyller 50 år 10. juni. Han begynte ved Hunsfos Fabrikker 4/9 1961.

VETERANER SOM TAKKER AV

Johan Sjø gikk over i pensjonistenes rekke 21/12 1961 etter 42 års tjeneste ved Hunsfos Fabrikker. Han er født 31/8 1891 og begynte ved bedriften 11/2 1920. Han fikk Norges Vel's medalje i 1952. Sjø er svensk av fødsel, født i Lille Edet. Han kom til Hunsfos på anlegget, men begynte så på saksa, der han var førstemann, da han sluttet. Det er ikke få tonn papir han har skåret i disse årene. Sjø bor i Folkets Hus, der han er vaktmester. — Vi ønsker ham mange gode år fremover.

Tippekonkurransen om årsproduksjonen måtte i år avlyses på grunn av manglende tilslutning. Det kom inn sier og skriver to tippekuponger.